ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA V CELJU

Zasavski TEDNIK
GLASILO SZDL ZASAVJA

TRBOVLJE, 26. VIII. 1964 - ŠT. 35 - LETO XVII. - 20 DIN

Uspešna sezona, a...?

(k) TRBOVLJE — Ko smo se prejšnji teden pri zasavskih gostinskih podjetjih zanimali za podatke o prometu in nočitvah v prvih sedmih mesecih letos, smo lahko ugotovli, da se je promet (nekaj na račun cen!) in število nočitev v čitev v primerjavi z lanskim in prejšnjimi leti občutno povečalo.

Samo nekaj podatkov: gostinsko podjetje »Rudar« Trbovlje in »Jelka« Hrastnik in zagorsko »Gostinstvo« so v prvih sedmih mesecih letos dosegla skupaj skoraj 400 milijonov din prometa (Trbovlje 207,125.000 din, Hrastnik 66,166.000 din in Zagorje ob Savi 125.259.000 din) ter 2148 nočitev gostov. Toda med gosti so bili zvečine prehodni, ki so ostali v Zasavju le dan ali dva. Sicer se pa število dopustnikov in drugih gostov ni povečalo. Zakaj?

Čeprav že nekaj let govorimo o tem, da bo nova Zasavska cesta odprla pot tudi večjemu razmahu turizma, pomembnejših uspehov v tem, da bi v Zasavje privabili goste in jih dalj časa tudi zadržali, še nismo dosegli. Ne bi omenjal neurejenosti cest, slabe postrežbe v lokalih, slabe propagande in še marsikaj drugega, kar prej odbija kot privlači. Ne bi omenjal tudi cen gostinskih in drugih storitev, ki se lahko kosajo s cenami drugod, kjer je boljša postrežba, boljša urejenost lokalov in drugo. Problemov je še dovolj, toda samo ugotavljanje ne pomaga. Treba bo preiti k dejanjem!

Srečanje rojakov na Kleku

Podružnica SIM Trbovlje je v četrtek na Kleku ob 10-letnici obstoja pripravila na Kleku nad Trbovljami srečanje rojakov iz evropskih držav. Rojake je pozdravil tudi Ado Naglav, predsednik Skupščine občine Trbovlje. — Več o srečanju na 6. in 7. strani.

V nedeljo vsi na Mrzlico

(T. L.) TRBOVLJE — Planinsko društvo Trbovlje vabi občane iz Zasavja in Savinjske doline, da se udeleže v nedeljo, 30. avgusta, množičnega izleta na Mrzlico.

Planinsko društvo Trbovlje je v zadnjih letih na Mrzlici zgradilo nov planinski dom. Otvoritev prvih uporabnih prostorov je bila že 8. septembra lani. Zaradi slabega vremena pa se je tedaj otvoritve udeležilo le malo občanov. Letos pa je bil dom dograjen. Vsi prostori že služijo svojemu namenu.

Iz teh razlogov se je Planinsko društvo Trbovlje odločilo, da organizira v nedeljo množični izlet na Mrzlico, da si občani v kar največjem številu ogledajo nove prostore. Po vsej verjetnosti se bo nedeljske krajše proslave, ki se bo začela ob 10. uri pred domom, udeležila tudi Delavska godba Svobode Center Trbovlje.

Organizitorji množičnega izleta na Mrzlico pričakujejo, da se bo ogleda novo zgrajenega doma na Mrzlici udeležilo kar največje število planincev in drugih občanov iz Zasavja in drugod.

S sobotne tekme zvezne rokometne lige Rudar (T) — Rudar (Plevlje) v Trbovljah: odlično krilo Rudarja iz Trbovelj, Vlado Jelen, doseže tretji gol. Več o tekmi na 8. strani.

Prejeli smo prejšnji teden:

SE VAM BOM PISAL!

Tovariš urednik,

odkar mi je pred mesecem dni prijatelj Janez pokazal vaš list, ga redno prebiram. Predvsem sem zadovoljen, ker me seznanja z novicami iz ostalega Zasavja. Zato sem sklenil, da list tudi sam naročim. Prosim, da mi ga začnete pošiljati s 1. septembrom, naročnino pa vam bom v naslednjih dneh nakazal po pošti.

Skorajda bi se bil pozabil predstaviti: sem kvalificiran delavec, pomočnik, zaposlen pri zasebnem obrtniku (šolanje sem končal pred dvema letoma). Zvečer, preden zaspim, velikokrat razmišljam o obrti, možnostih za nadaljnji razvoj in o počutju ljudi, ki so zaposleni pri zasebnih obrtnikih. O tem, da je delovni dan daljši od onega, ki je določen, ne bi želel posebej pisati. Da je vprašanje stanovanj za zaposlene pri zasebnih obrtnikih precej pereče, gotovo veste tudi vi. Kljub temu in še številnim drugim težavam me ne »mika«, da bi zapustil stroko, ki sem se jo izučil.

Moji vrstniki so zaposleni v gospodarskih organizacijah. Zaslužijo najmanj enkrat več kot prejmem, ne prvega, ampak dan, dva pozneje, sam. Važno je predvsem, da pridem ob uri na delo in da delo skončam.

Te dni sem razmišljal o mojstru, pri katerem sem zaposlen. Prijatelj Janez jih je prejšnji mesec zaslužil čez štirideset tisoč. Sam sem jih zaslužil nekaj manj kot sedemnajst. Delal pa sem prejšnji mesec kot še nikoli. Ko sem omenil mojstru, da jih je Janez zaslužil čez štirideset tisoč, je samo skomignil z rameni in pristavil: »Ja, podjetje lahko plača. Jaz pa ne morem. Davki so precejšnji. Še to, kolikor dam, je veliko. Saj veš . . .« Pa vendar cene niso prav nič nižje, kot pri podjetjih, le da tam skrbijo še za dopust zaposlenih, za rekreacijo in še marsikaj drugega.

S 1. so vsi zaposleni dobili dodatek zaradi zvišanja življenjskih stroškov najmanj v višini 1.500 din; ponekod so dobili tisti, ki malo zaslužijo, celo dodatek do 6.000 din. Meni je mojster zvišal plačo samo za tisočaka!

V zadnji številki vašega lista sem prebral, da so začeli sindikati z akcijo za odpravo osebnih dohodkov, nižjih od 30.000 din. Kdaj bom sam prejel vsaj 20.000 din, ne vem?

Znanci me že precej časa nagovarjajo, »Pusti mojstra in se zaposli drugod.« Samo zaenkrat še nisem takega mnenja. Dobro znam opravljati svoje delo in ne bi še želel menjati službo. V našem kraju ni takega oz podobnega podjetja v socialističnem sektorju. Da bi pa povečal število tistih, ki se vozijo na delo iz naše občine, pa se ne morem še odločiti!

Morate mi oprostiti, da sem se malo razpisal. Upam da vam bom še kdaj pisal. Do tedaj pa vas pozdravlja

vaš novi naročnik K. R. iz Litije

Od 1. septembra
posebna izdaja
Sportskih novosti
za Slovenijo!
Na štirih posebnih straneh poroča 65 stalnih dopisnikov:

VSE O ŠPORTU V SLOVENIJI

V posebni izdaji za Slovenijo prinašajo SPORTSKE NOVOSTI poročila z več kot 70 nogometnih, košarkarskih, odbojkarskih in rokometnih tekem!

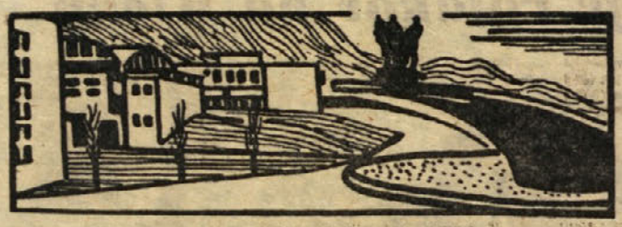

IZ NEREDA PRE

(Premalo podatkov o iz

Slepi šahist iz Trbovelj

Jože Pintarič iz Trbovelj je star natanko 55 let. In kdo ga ne bi poznal — tega bivšega trafikanta, ki je sedaj že dve leti upokojen, je pa tudi stoodstotni invalid.

Zares, kdo ga ne bi poznal. Neštetokrat je segel v predal po cigarete, kolikokrat je štel bankovce in zavijal v papir kovance po 2, 5 in 10 dinarjev ... To je delal on, ki ni videl drugih ljudi, poznal jih je samo po glasu in stisku roke — pa kako dobro jih je poznal. Jože je namreč slep, vedno ga spremlja le tema.

Ko sem ga prejšnji teden obiskal, je ravno sedel ob radijskem sprejemniku in poslušal najnovejša poročila iz Vietnama in s Cipra. Kljub temu mi je rad povedal nekaj o svojem življenju.

»Že od mladih nog sem bil v trafiki,« je začel pripovedovati. »Ko mi je bilo 12 let, sem že pomagal mami prodajati cigarete. Kasneje sem se pri njej tudi zaposlil. Pri prodajanju tobaka pa so se razmere v stari Jugoslaviji precej razlikovale od današnjih. Takrat sem moral prodajati od šestih zjutraj do enajstih zvečer, včasih celo do polnoči. Kot invalid nisem dobil nobenega dodatka ali podpore, živel sem od skromnega zaslužka in ničesar drugega.«

Kdaj ste izgubili vid, sem ga vprašal.

»Ko sem bil star dvajset let, sem bolehal na očeh. Operacija se je nesrečno končala ...«

In vojna?

»Ilegalno sem delal za partizane, bil pa sem tudi odbornik partizanske celice. Zbirali smo različne podatke, pripravljali sanitetni material, pisali revolucionarne parole in skrbeli za povezavo s terenom. Kot samostojen trafikant sem pričel delati 1943. leta, toda le za kratek čas. 1944. leta so mi Nemci vzeli prodajalno. Po osvoboditvi pa sem trafiko dobil spet v svoje roke.«

Kaj vas predvsem zanima?

»Zelo me zanimajo aktuelni politični dogodki doma in v svetu, zato veliko presedim pri radijskem sprejemniku. Zanima me tudi glasba (violino igra tudi sam — op. pisca) in radijske igre. Ob nedeljah pa seveda poslušam prenose z nogometnih igrišč.«

Za koga pa navijate?

»Za Hajduk v I. ligi in za Maribor v II. zahodni ligi, predvsem pa navijam za trboveljske rokometaše, za katere upam, da se bodo v zvezni ligi dobro odrezali. Stavil pa sem nekajkrat tudi na športno stavo, vendar brez uspeha.«

Jože Pintarič pa ima tudi nadvse bogato knjižico, to pa so knjige, napisane v pisavi za slepe. Tu so dela različne vsebine — tako marksistična literatura, svetovni romani, celo šahovske teoretične knjige.

»Po vojni sem aktivno igral šah najprej za SK Svobodo, pozneje po fuziji pa sem šel k Rudarju, član tega društva sem še danes. Štirikrat sem bil tudi prvak med slovenskimi slepimi šahisti. Leta 1954 sem bil tudi prvi na II. republiškem prvenstvu ZVZIS v Mariboru, svoj največji

uspeh pa sem (po mojem mnenju) dosegel na okrajnem prvenstvu Trbovelj pred leti, ko sem delil 3. do 4. mesto. Pa tudi zdaj igram dopisne partije in sem oddal le en remi, druge pa sem zmagal.«

Pa ne samo to. Zanimivo je tudi, da so trije svetovno znani šahovski mojstri: velemojstra Averbach in Gligorič ter mednarodni mojster Pirc sami ponudili Jožetu Pintariču iz Trbovelj remi, ko so v Trbovljah igrali simultanko. Vsekakor razveseljivo!

Ko sem že odhajal, pa mi je še dejal:

»Še vedno bi zelo rad aktivno igral šah, toda leta so tu in moja srčna bolezen je temu velika ovira. Še vedno bi rad hodil v Rudarja, pa žal ne morem. Še vedno imam veliko veselje do šahovske igre in če bom zdrav, se bom drugo leto zelo rad spet udeležil republiškega prvenstva slepih.«

»Na svidenje,« mi je kar v esperantu dejal ob slovesu. Cisto sam se je tudi naučil mednarodnega jezika. Čeravno ga spremlja le tema, pa vendar najde v življenju tudi svetle strani ... (-a)

Naš sistem gospodarjenja terja, da delo v delovnih organizacijah organiziramo tako, da bodo npr. tudi stroji in strojne naprave, dali kar največ in najhitreje.

Toda: ali vemo, koliko naši stroji »delajo« ali so vse potrebe oziroma zahteve po novih investicijah (za stroje) povsem realne? Verjetno bi na to vprašanje le težko odgovorili. Iz enostavnega razloga namreč, ker teh podatkov skorajda ne poznamo. Doslej pa tudi še ni bila izdelana enotna metodologija merjenja kapacitet in stopnje izkoriščenosti.

Ko je Republiški svet Zveze sindikatov za Slovenijo pred časom razpravljal o nekaterih vprašanjih v zvezi s stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, je naročil komisiji za gospodarstvo, da izdela v zvezi s tem analizo v treh slovenskih občinah (v Trbovljah, Škofji Loki in Žalcu). Tako so se predstavniki komisije za gospodarstvo Republiškega sveta Zveze sindikatov za Slovenijo mudili v Trbovljah in v Cementarni, Strojni tovarni, Mehaniki, Rudniku rjavega premoga, Tovarni pohištva, Elektrolitvarski industriji in v SGP Zasavje ugotavljali, ali in kako v delovnih organizacijah spremljajo izkoriščenost strojev ter kakšno je stanje z delom v izmenah.

Da bi s predstavniki omenjenih delovnih organizacij proučili zbrano gradivo, so te dni v Trbovljah organizirali sestanek. Na njem so predstavniki komisije za gospodarstvo seznanili navzoče s težnjami, da se obstoječe gospodarske zmogljivosti kar najbolj usposobijo za delo in jih tudi v največji možni meri izkorišča (čeprav samo stopnja izkoriščenosti kapacitet ni in ne more biti pokazatelj dobrega ali slabega gospodarjenja delovne organizacije). Ker doslej v mnogih delovnih organizacijah sploh niso spremljali izkoriščenosti strojnih zmogljivosti, se poraja vprašanje, če so bile in so še vse potrebe po novih investicijah realne in nujne ter če so dosedanje razprave o večjem izkoriščanju kapacitet temeljile na realnih pokazateljih. Zaradi tega tudi vse bolj izstopa potreba po enotni metodologiji merjenja kapacitet in stopnje izkoriščenosti, saj bodo lahko tako zbrani podatki služili kot osnova pri planiranju in ukrepanjih za dosego boljšega gospodarjenja.

V TRBOVLJAH JE KOMISIJA UGOTOVILA:

CEMENTARNA: na vseh ključnih mestih v proizvodnji obratujejo v treh izmenah. Izkoriščanje kapacitet merijo na podlagi ur obratovanja in proizvodnega materiala. V letu 1963 so bile zmogljivosti za mletje surovin izkoriščene od 61 do 79 %, rotacijske peči od 74 do 91 % in mlini za cement od 54 do 55 %.

STROJNA TOVARNA: delo v treh izmenah imajo vpeljano že od začetka 1963. leta, vendar pa delo v tretji izmeni ni močno razvito (zaradi pomanjkanja kovnega kadra in kvalificiranih delavcev). V prvi izmeni je 50 % vseh zaposlenih, v drugi 30 % in v tretji 20 %. V strojni obdelavi je npr. v tretji izmeni zaposlenih le 5 oseb, spet zato, ker primanjkuje kadra, čeprav si v tovarni prizadevajo, da bi razvili do popolnosti delo v vseh treh izmenah v tej pravzaprav osnovni proizvodnji.

V Strojni tovarni so ugotovili, da bi za prehod na popolno trizmensko delo potrebovali 120 kvalificiranih delavcev, predvsem ključavničarjev in strugarjev; primanjkuje pa tudi strokovnih delavcev. Treba pa bo rešiti tudi vprašanje v zvezi s prostorninsko obremenitvijo, ki je v STT sorazmerno precejšnja (0,8 ton na kvadratni meter, v Litostroju pa 0,6 ton na kvadratni meter).

Omeniti velja, da v trboveljski Strojni tovarni uporabljajo vse tri osnovne metode merjenja kapacitet in stopnje izkoriščenosti. Po metodi primerjave dejanskih in razpoložljivih strojnih ur so ugotavljali, da so strojne zmogljivosti izkoriščene s 65 % (nad 20 % kapacitet ni izkoriščenih, ker ni delavcev. Po metodi trenutnega opazovanja (v razdobju april — junij 19634) pa so ugotovili, da so kapacitete v prvi izmeni v osnovni proizvodnji izkoriščene okrog 60 %. Sicer pa v STT spremljajo stopnjo izkoriščenosti kapacitet tudi po tretji metodi (instaliranje in izvršene kilovatne ure).

RUDNIK RJAVEGA PREMOGA: kapacitete merijo v tej delovni organizaciji s končno produktivnostjo. Že pred leti so začeli ugotavljati, da nekatere naprave ne zadoščajo za izkoriščanje zmogljivosti (separacija); osnovni problem pa predstavljajo zmogljivosti notranjega transporta v jamah (tiri, vozički, vlečna mehanizacija). Zaradi navedenih problemov je težko govoriti o sinhronem izkoriščanju zmogljivosti.

V prvi izmeni je zaposlenih

Bo 500 miljonov?

Kolektivu Elektro livarske industrije — ELIT Trbovlje so se s preselitvijo v nove prostore v Zgornjih Trbovljah odprle možnosti za občutno povečanje proizvodnje. Sedemmesečni proizvodni dosežki tega trboveljskega kolektiva to trditev samo še podčrtujejo

ELIT ima za letos določen letni plan realizacije v višini 400 milijonov din. V prvih sedmih mesecih pa so dosegli proizvodnjo v vrednosti 284 milijonov din, s čimer so dosegli že 71 % letnega plana, v primerjavi z lanskim letom pa so povečali proizvodnjo za 61 %. Realizacije pa so do konca julija dosegli skoraj 305 milijonov, ali 50,9 % več kot v istem obdobju lanskega leta. Bistveno so povečali tudi čisti dohodek zlasti značilen je podatek, da bodo v prvem letošnjem polletju ustvarili skoraj toliko skladov kot lani skozi vse leto. Računajo pa, da bodo do konca leta dosegli 500 milijonov din realizacije, s čimer bodo planske naloge presegli kar za 25 %.

Proizvodni program te delovne organizacije je že nekaj časa nespremenjen. Še naprej proizvajajo izdelke iz skupin instalacijskega materiala in tekalamit mazalke; imajo pa še livarno barvnih kovin. V zadnjem času je predvsem opazna specializacija za proizvodnjo na teh področjih in pa proizvodno sodelovanje s Tovarno polprevodnikov pri strojni obdelavi posameznih proizvodov. Omenit velja, da proizvajajo tekalamit mazalke za avtomobilsko industrijo in za industrijo obdelovalnih strojev; ELIT pa je edini proizvajalec v naši državi za instalacijski material za kable.

Koncentracija obratov in novi prostori so — kot že omenjeno — omogočili kolektivu Elektro livarske industrije Trbovlje občutno povečanje proizvodnje. Predvsem v mesecu juliju bi bila proizvodnja še večja, če ne bi primanjkovalo nekaterih vrst osnovnega materiala (aluminijastih in medeninastih profilov), zraven tega pa tudi žice za montažo mazalk in še nekatere druge vrste potrošnega materiala.

(ma)

VPISOVANJE V VZGOJNO VARSTVENE USTANOVE V TRBOVLJAH

V Trbovljah bo vpisovanje otrok v vzgojno varstvene ustanove v času od 1. do 5. septembra od 8. do 12. ure Vpisovali bodo otroke v starosti od 2. do 15. leta.

O delu v vzgojno varstvenih ustanovah na področju trboveljske občine bomo pa poročali v prihodnji številki

REZULTATI OBDAVČENJA ZNANI ŽE V SEPTEMBRU

Aprila letos je Turistično društvo Trbovlje razpisalo tekmovanje za najlepše urejeno okolico zgradb, hišnih pročelij in oken. Tekmovanje traja do 1. septembra; podeljene pa bodo — med drugim — tudi tri denarne nagrade.

Ko smo se te dni pogovarjali s tovarišem Radom Kovačičem, ki predseduje komisiji za olepšavo mesta pri TD Trbovlje, smo izvedeli, da je vladalo v Trbovljah precejšnje zanimanje za to tekmovanje in da si občani vse bolj prizadevajo, da bi hiše, soseske in naselja čim lepše izgledala, očiten pa je tudi smisel za ureditev.

Čeprav bo tekmovanje zaključeno šele v septembru, je že zdaj očitno, da bo namen v celoti dosežen, čeprav ponekod (npr. Kešetovo in Opekarna, občani niso pokazali večje pripravljenosti za olepšavo in ureditev samih hiš in okolice. V prihodnje bo potrebno, da bo z nasveti v večji meri v akciji sodelovalo tudi Hortikulturno društvo; sicer pa bo treba poskrbeti tudi za urejenost obcestnih pasov in nekaterih drugih naprav.

Razumljivo je, da bo težko odločati o nagradah, predvsem zaradi kriterijev; v novih stanovanjskih hišah ni bilo treba veliko truda za ureditev, pri starih (teh se jih je precej udeležilo tekmovanja, pa znatno več. (a)

ITI NA RED AKTUALNOST

koriščenosti zmogljivosti)

38 % oseb, v drugi prav tako 38 %, v tretji izmeni pa 24 % oseb. Z ozirom na pomanjkanje rudarjev je obseg proizvodnje prilagojen številu zaposlenih. Precejšnja fluktuacija (nad 20 %) v zadnjih letih pa pomeni veliko breme za pravilno izkoriščanje kapacitet.

Na Rudniku rjavega premoga za zdaj še nimajo enotne in učinkovite metode za merjenje kapacitet. Ker pa zbirajo vrsto podatkov (zlasti za osnovno dejavnost, manj za stranske dejavnosti) bi verjetno lahko že v sorazmerno kratkem času prešli na enoten in učinkovit sistem spremljanja izkoriščanja kapacitet.

MEHANIKA: delovna organizacija nima podatkov v zvezi z izkoriščenostjo kapacitet. Težave so v tem, ker ni dolgoročne programske orientacije in je zaradi tega pogosta menjava proizvodov. Osnovni problem pri izkoriščanju zmogljivosti predstavlja pomanjkanje kvalificirane delovne sile. Ker zaposlujejo kar 62 % ženske delovne sile, je vprašanje uvajanja tretje (nočne izmene). Sicer imajo delo vpeljano v dveh izmenah; v osnovni dejavnosti (strojna delavnica in montaža) je v prvi izmeni 60 %, v drugi pa 40 % zaposlenih. V Mehaniki ugotavljajo, da obstajajo še precejšnje rezerve v tehnologiji, zmogljivosti pa bi bilo mogoče izkoriščati v večji meri z uvajanjem veliko serijske proizvodnje. Za popolnejše izkoriščanje livarne pa računajo na proizvodno sodelovanje z ELIT.

TOVARNA POHIŠTVA: pred štirimi leti so v tovarni vpeljali delo v dveh izmenah; na nekaterih ključnih delovnih mestih obratujejo v treh izmenah. (Spričo tehnološkega procesa obratuje neprekinjeno sušilnica). V direktni proizvodnji je v prvi izmeni zaposlenih 40 proizvajalcev, v drugi 25 in v tretji izmeni 5. V zadnjem času so za nekatere stroje vpeljali opazovanje izkoriščenosti, vendar posebnih metod za to še niso izdelali. Ugotovljeno je tudi, da delitveni sistem v tej delovni organizaciji še ni izdelan tako, da bi stimuliral izkoriščanje kapacitet.

SGP ZASAVJE: delo je vpeljano načeloma v eni izmeni (v sezoni traja delo po 10 ur na dan). Z ozirom na značaj dela in premajhen obseg se poraja vprašanje tehtnosti uvajanja večizmenskega dela. Spričo slabe dokumentacije predstavlja izkoriščanje kapacitet poseben problem.

ELITA: V tej delovni organizaciji imajo vpeljano delo v treh izmenah. Ker še nimajo izdelavnega sistema za ugotavljanje stopnje izkoriščenosti kapacitete, podrobnejših tozadevnih podatkov še ni.

KAJ STORITI?

Ugotavljamo lahko, da beležijo prizadevanja za uvajanje večizmenskega dela in popolnejšega izkoriščanja zmogljivosti prve uspehe. V letih 1963 in 1964 je mogoče zaslediti težnje po večjem uvajanju dela v drugi in tretji izmeni, zlasti v industriji.

Sicer je res, da večizmensko delo in večanje števila zaposlenih v drugi in tretji izmeni še nista pokazatelj izkoriščenosti strojev in drugih naprav, za nakup katerih so dali kolektivi precejšnja sredstva, tudi deviznа.

Primeri iz Trbovelj potrjujejo dejstvo, da v mnogih delovnih organizacijah ne vedo, v kolikšni meri so izkoriščene zmogljivosti, niti nimajo izdelane metodologije za ugotavljanje tega stanja. Zato je razumljivo, da v delovnih organizacijah ne razpolagajo s temi podatki. Predvsem je pa še značilno, da zlasti tiste delovne organizacije, ki ne dosegajo najboljših uspehov, ne vedo, v kolikšni meri so izkoriščene zmogljivosti in največkrat iščejo rešitve za tako stanje izven samih delovnih organizacij.

Zbrane ugotovitve pogojujejo potrebo, da v vseh delovnih organizacijah (tudi v manjših in tistih, ki so v razvoju) pristopijo k merjenju kapacitet in ugotavljanju stopnje izkoriščenosti. Ponekod zbirajo že mnogo podatkov, ki bi jih ob primerni metodologiji s pridom uporabili v ta namen. Drugod spet bo treba začeti z delom povsem na novo.

Jasno je, da lahko le podrobni podatki o izkoriščanju obstoječega potenciala služijo za nadaljnje planiranje, za širjenje strojnega parka, za zaposlovanje nove delovne sile. Že zdaj je mnogokrat kazno, da bi bilo mogoče ob boljšem izkoriščanju obstoječih kapacitet, boljših pripravah za delo, ob pripravljenih strojih za obratovanje in ob pripravljenem materialu ter s popolnejšimi sistemi delitve, ki bi nagrajevali tudi izkoriščenost strojnih zmogljivosti, doseči ugodnejše rezultate kakor z namestitvijo novih strojev oziroma strojnih naprav. O teh ugotovitvah bi verjetno kazalo večkrat razmišljati!

Seveda pa terjajo analize o izkoriščanju obstoječega potenciala še vzporedne analize o kadrih, reprodukcijskem materialu, devizah in drugem, kar vse prispeva k oblikovanju dokončnih pokazateljev o ekonomskem učinku izkoristka zmogljivosti.

(ma)

Letošnji izvoz iz steklarne

V prvih sedmih mesecih letos so iz steklarne Hrastnik izvozili izdelkov v vrednosti 575.492 dolarjev, s tem pa so dosegli že 73,8 % letnega plana izvoza (780.000 dolarjev). Steklo za gostinstvo in lestenčno steklo so v tem obdobju izvažali v Zahodno Nemčijo, Belgijo, ZDA, Italijo in v države Bližnjega Vzhoda.

Po mnenju tovariša Mlinarja iz hrastniške Steklarne bodo letos dosegli rekordni izvoz — od 900.0000 do 1,000.000 dolarjev izdelkov, s tem pa maksimalno izkoristili sedanje kapacitete za izvoz. Omeniti je treba, da so lani opravili precejšnje spremembe v strukturi sortimenta in niso pričakovali, da bodo prav s temi izdelki vzbudili zanimanje na inozemskih tržiščih. Predvsem nove oblike lestenčnega stekla (ob novi tehnologiji) so vzbudile veliko zanimanje med kupci.

Medtem ko so v prejšnjih letih izvažali iz Steklarne okrog 80 do 90 % vseh izdelkov v Zahodno Nemčijo, so zdaj izvozno področje precej razširili. Kot smo že zapisali, so letos največji uvozniki hrastniškega stekla Zahodna Nemčija, Belgija, ZDA, Italija in države Bližnjega Vzhoda. V kratkem bodo poslali prvo lestenčno steklo tudi v Francijo. Če bi bila proizvodnja stekla za gostinstvo in lestenčnega stekla večja vsaj za 50 %, bi jo lahko takoj razprodali, večino v državah, v katerih že izvažajo. Veliko zanimanje za izdelke hrastniške Steklarne pa je še v Aziji in Afriki (Pakistan, Kenija, Nigerija, Kuba itd.), pa tudi drugod, vendar zdaj še niso sprejeli naročil, ker obveznosti ne bi mogli izpolniti.

Ker bodo z bližnjo rekonstrukcijo tovarne občutno povečali tudi proizvodnjo stekla za izvoz, bodo skrbneje proučili tržišča, na katerih bi bilo mogoče plasirati izdelke. Zaradi tega je pričakovati, da se bodo v naslednjih letih priznani izdelki iz Steklarne Hrastnik pojavljali v večjem številu držav, v večini na področju konvertibilnih valut.

Letošnji izvoz iz Steklarne Hrastnik bo torej rekorden; omogočil pa ga je tudi nemoten potek proizvodnje, saj niso imeli večjih težav s kvaliteto surovin. Ker bodo letos izkoristili večino rezerv za povečanje izvoza, v Steklarni Hrastnik poudarjajo, da bodo lahko v prihodnjem letu povečali izvoz le za kakih 5 %. (ma)

Najnižje povečanje osebnih dohodkov za 2500 din

V Hrastniku le še malo zaposlenih z osebnimi dohodki pod 30.000 din!

Ko so te dni v Hrastniku ugotavljali, kako so se v posameznih delovnih organizacijah lotili reševanja naloge, da spričo zvišanja življenjskih stroškov zagotovijo zaposlenim dodatek na osebne dohodke, so — med drugim — tudi ugotovili, da znaša najnižji dodatek 2500 din, najvišji pa 3000 din; pri odločanju o višini nadomestila pa so povsod sprejeli linearno povečanje vsem zaposlenim. Tako so v Steklarni zagotovili dodatek v višini 100 din na delavnik, na Rudniku rjavega premoga 120 din na delavnik, v Tovarni kemičnih izdelkov 2500 din mesečno. V nekaterih delovnih organizacijah, kjer pa so bili že doslej nizki osebni dohodki, pa so se izstočasno odločili tudi za korekturo obstoječih delitvenih sistemov z namenom, da zvišajo najnižje osebne dohodke. Med te delovne organizacije treba prišteti Sijaj, Gostinstvo »Jelka« in nekatere druge, predvsem tiste, kjer so ti nizki osebni dohodki povzročali številne probleme. Seveda pa so pri korekturah delitvenih sistemov upoštevali možnosti same delovne organizacije.

Doslej v Hrastniku teženj po neupravičenem zviševanju cen ni bilo opaziti. Omeniti velja le, da so v zadnjem času zvišali ceno oskrbe v menzi Tovarne kemičnih izdelkov, kodar jo niso spreminjali že več kot leto dni. Zdaj je cena postavljena na ekonomsko osnovo; prehrana pa velja mesečno 16.000 din. Vendar pa je treba ob tem omeniti, da je pa znašal pri zadnjem izplačilu najnižji osebni dohodek v tej delovni organizaciji 38.000 din! Predno so se v Tovarni kemičnih izdelkov v Hrastniku odločili zvišati ceno oskrbe v menzi, so sklicali sestanke s člani kolektiva, kjer so jih seznanili s potrebo, da korigirajo ceno oskrbe.

Iz zadnjih statističnih podatkov pa izhaja, da je na področju hrastniške občine le še majhno število zaposlenih (največ v Steklarni in Krojaštvu, z osebnimi dohodki pod 30.000 din. V Hrastniku računajo, da bi bilo mogoče že v kratkem času odpraviti vse osebne dohodke pod 30.000 din. (ma)

Igrišče Rudar v Hrastniku je bilo že v dokaj slabem stanju, ker je bilo pokrito z lešom in tudi na tekmah je bilo vedno zaledi poškodbe. Prav zaradi tega se je upravni odbor tega športnega društva odločil, da preuredijo igrišče, to je — navozijo zemljo in nato posejejo travo. Za to pa je potrebno organizirati večjo akcijo, da bi bilo to delo opravljeno v najkrajšem času.

Seja Izvršnega odbora ObO SZDL Hrastnik

Na zadnji seji je izvršni odbor Občinskega odbora SZDL Hrastnik razpravljal o programu dela občinskega odbora SZDL za naslednje obdobje, pri čemer je že razpravljal o realizaciji nekaterih nalog. Tako bodo te dni zadnje seje izvršnih odborov stanovanjskih skupnosti, hkrati pa bo opravljeno konstituiranje novih svetov krajevnih skupnosti. V zvezi s tem so posvetili posebno pozornost kadrovskim vprašanjem. Kadrovska komisija pa bo zraven tega posvetila posebno pozornost izbiri kadrov za nova vodstva SZDL in sestavi predlogov za nove občinske odbornike.

Zasavski TEDNIK GLASILO SZDL ZASAVJA

Vrsta skupnih razprav

Tudi na Občinskem odboru SZDL Zagorje ob Savi so že izdelali program dela za razdobje do konca letošnjega leta. Zato smo obiskali predsednika ObO SZDL Zagorje ob Savi **Slavka Ajtiča.**

Kakšen je program dela ObO SZDL Zagorje ob Savi?

— V okvirni program dela za prihodnje obdobje smo vključili predvsem obravnavo najbolj aktualnih nalog. Tako bomo mesečno spremljali dosežke delovnih organizacij; poskrbeli bomo za kar najbolj široko razpravo o delovanju, programiranju in financiranju društvene dejavnosti; skupaj z Občinskim sindikalnim svetom bomo obravnavali vprašanja v zvezi z notranjo delitvijo dohodka, uvajanjem skrajšanega delovnega tedna, kadrovske politiko (vključno s štipendiranjem), sedemletni program razvoja, izvoz in investicijsko politiko; organizirali bomo široke razprave o smernicah za družbeni plan za leto 1964 in stališča posredovali občinski skupščini; prav tako bomo Skupščini občine Zagorje ob Savi posredovali stališča z javnih tribun o urbanističnem programu.

Poudariti moram, da bomo pri uveljavljanju našega programa upoštevali smernice za predkongresno delovanje naše organizacije.

Je delo krajevnih skupnosti že zaživelo?

— Potem ko je Skupščina občine Zagorje ob Savi sprejela odlok o potrditvi sklepov zborov volilcev o ustanovitvi krajevnih skupnosti, so iniciativni odbori začeli z izdelavo statutov krajevnih skupnosti. V krajevnih skupnostih Podkum, Senožeti-Tirna, Mlinše-Kolovrat, Čemšenik in Izlake so osnutke statutov krajevnih skupnosti že predložili komisiji za statute krajevnih skupnosti pri Občinski skupščini Zagorje ob Savi. Ta je doslej pregledala osnutek statuta krajevne skupnosti Mlinše-Kolovrat.

Kako pa je z ustanovitvijo krajevnih skupnosti Kisovec-Loke in Zagorje?

— Na terenu Kisovec-Loke se je iniciativni odbor za ustanovitev krajevne skupnosti že sestal in izdelal osnutek statuta, ki ga je že predložil občinski komisiji za statute krajevnih skupnosti. Delo te krajevne skupnosti bo torej že v kratkem zaživelo.

V Zagorju pa naprej od imenovanja iniciativnega odbora ni prišlo. Poraja se vprašanje, kje so vzroki za to? Verjetno je v največji meri temu kriva nezainteresiranost, pa tudi krajevne organizacije SZDL Toplice, Zagorje in Selo so se premalo angažirale za ustanovitev krajevne skupnosti v središču mesta.

Bi morda lahko naštel še nekatere druge naloge, ki jih boste obravnavali?

— Da bi poživili delo družbenih centrov na področju krajevnih skupnosti, bomo poskrbeli za seminar, ki ga naj bi obiskovali tovariši iz posameznih področij. Odborom krajevnih organizacij Socialistične zveze bomo pomagali pri izvedbi letnih konferenc. Skupaj z občinskim sindikalnim svetom in sporazumno z delovnimi organizacijami in Delavsko univerzo pa bomo organizirali seminarje za novoizvoljene člane samoupravnih organov. O vsej problematiki v občini pa bomo razpravljali tudi z Občinskim komitejem ZMS in člane vabili na naša posvetovanja. (ma)

Zagorje

V prihodnje 15 krajevnih organizacij SZDL

Po podrobnih proučitvah je Občinski odbor SZDL Zagorje ob Savi predlagal, da naj bi v Čolnišah ustanovili samostojno krajevno organizacijo SZDL. V vaseh Vrh, Družina in Čolniše je nad 150 volilnih upravičencev in ima to področje tudi svojega odbornika v občinski skupščini.

V Čolnišah se s predlogom strinjajo. V prihodnjem mesecu bodo pričeli s pripravami na ustanovitev nove krajevne organizacije SZDL, ki bo že petnajsta na področju zagorske občine. Ustanovna konferenca pa bo sklicana v času, ko bodo na področju zagorske občine v teku letne konference ostalih krajevnih organizacij Socialistične zveze. -n-

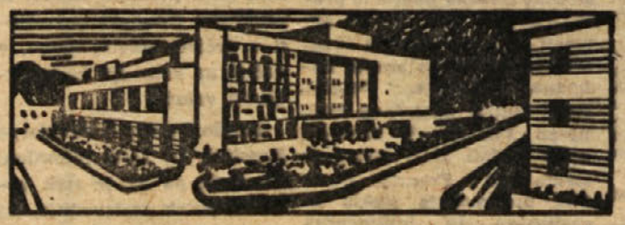

KAJ PA MLINŠE?

Sedaj, ko pelje cesta mimo Mlinš na Zasavsko goro, so tudi Mlinše dobile možnosti za razvoj turizma. Zato so ustanovili Turistično društvo, ki je že priredilo nekaj uspelih izletov.

Obiskali smo predsednika krajevne organizacije SZDL — **IVANA GLOBOKARJA,** da nam kaj pove o problematiki Mlinš.

Krajevna skupnost je že konstituirana. Ustanovljena pa je skupno za Mlinše in Kolovrat ter vse okoliške vasi, kmalu bo sprejet tudi statut njihove krajevne skupnosti.

Domačini so bili dolgo zaposleni v rudniku, sedaj pa jih je večina v Tovarni elektroporcelana na Izlakah. Tu je zaposlena predvsem ženska delovna sila ter mladina ki konča osemletko. S šolo so Mlinšani zadovoljni, radi pa bi imeli poleg nje še športno igrišče. Velikega pomena za Mlinše bo tudi nova cesta Zagorje — Moravče — Ljubljana. Za razvedrilo so si kupili televizor, a je bil zelo slab sprejem in so ga morali oddati. Radi pa bi imeli vaško razsvetljavo in korita za napajanje živine. Te zahteve so že večkrat formulirali na zborih volivcev.

Prosvetno društvo nima nobenih sredstev, zato si ne more urediti dvorane. Zdaj je na primer oder brez stropa in je zato delo pozimi nemogoče. Tudi peči za ogrevanje dvorane ni.

Zelo delavna pa je na Mlinšah krajevna organizacija RK, ki šteje preko 100 članov. Letos so skupno s svojim podmladkom obiskali starejše vaščane in pripravili kulturni program, pomagali pri delu ter jim izročili manjša darila. V programu pa imajo tudi nabiranje zdravilnih zelišč.

O Gasilskem društvu nam je pripovedoval tajnik društva — DAVORIN SLAPAR. Društvo je še zelo mlado, saj je bilo ustanovljeno šele leta 1953, obsega pa naselja: Mlinše, Zabavo, Ravne, Breznik, Kostrevnico, Log, Vrh, Dolgo brdo in Žvarole. Društvo nima svoje orodjarne, zato jo mislijo v prihodnje zgraditi. Prav tako bi potrebovali tudi jeep, tega pa bodo kupili, ko bodo zbrali dovolj sredstev. Lansko leto so imeli razvitje prapora. Hidrant in vodni zbiralnik imajo samo v naselju Žvarole, povsod drugod so samo vodnjaki. V nekaj vaseh pa je sploh problem z vodo, ker ni nobenih vodnjakov, zato bo treba v teh vaseh zgraditi najprej vodovod, šele potem pa rezervoarje in hidrante.

(jom)

V Podkumu pred praznovanjem

V nedeljo, 16. avgusta, je bil v Podkumu pri Zagorju sestanek krajevne skupnosti, katerega se je udeležil tudi predsednik ObO SZDL Zagorje ob Savi, Slavko Ajtič.

Na tem sestanku so predvsem razpravljali o jesenskih volitvah, na katerih bo izvoljen odbor krajevne skupnosti in o delu, ki čaka ta odbor. V glavni točki pa so obravnavali praznovanje krajevnega praznika, ki ga vsako leto praznujejo v tem kraju v mesecu septembru — kot spomin na vrnitev tukajšnjih ljudi iz nemških taborišč, saj se je večina podkumskih prebivalcev vrnila na opustošene domove ravno v tem mesecu.

Tako bodo svoj krajevni praznik praznovali v Podkumu 6. septembra, v okviru kulturnih prireditev pa bodo povabili k sodelovanju tudi pevski zbor »Loški glas«, predstavili pa bodo tudi zgodovino te vasi. Za prijetno razpoloženje na vinski trgatvi pa bo poskrbelo gasilsko društvo iz Podkuma.

Vse priprave za to praznovanje so že v polnem razmahu, saj pričakujejo lep obisk tudi iz ostalih krajev Zasavja. (mk)

GOSPODINJE IZ ZAGORJA IN OKOLICE, POZOR!

Za sebe in svojo družino se lahko naučite šivati, če obiščete »Bagat« tečaj šivanja in krojenja. Tečaj bo potekal v treh izmenah pod strokovnim vodstvom. Cena je konkurenčna, le 2500 dinarjev.

Prijavite se lahko v trafiki »Košir«. Sestanek bo 7. septembra ob 9. uri, 15. uri in 19. uri v domu Partizana Zagorje.

ŠTIPENDIRANJE IN

■ Znano je, da so bile zasavske občine glede višine povprečne štipendije precej pod republiškim povprečjem. Od februarja, ko je »zagledalo« dan odprto pismo Izvršnega odbora GO SZDL, je že preteklo pol leta in zanimivo bi bilo pogledati, kako je v Zasavju rešen problem štipendiranja?

Zbrali smo podatke iz Trbovelj, Hrastnika in Zagorja. Na težave smo naleteli v Litiji, ker na občinski skupščini nismo mogli dobiti ustreznih informacij (tovariši, ki bi nam o tem lahko kaj povedali, so na letnem dopustu). Namen pisanja je seznaniti zasavske občane s problematiko štipendiranja in tesno v zvezi s tem tudi kadrovske politike v občinskih skupščinah in nekaterih večjih delovnih organizacijah.

Preden bi se dotaknili konkretnih primerov, naj povemo nekaj splošnih značilnosti s področja kadrovske politike in štipendiranja.

■ Potreba po kadrih in štipendiranje

To je problem, ki že vrsto let tare naše gospodarstvo. Da, potreba po kadrih, točneje, po strokovnjakih. Pri nas primanjkuje takšnih ljudi, saj o tem dovolj zgovorno priča odstotek industrijskih strokovnjakov v republiki. Le-ta pove, da je pri nas samo 1,2 odstotka industrijskih strokovnjakov z višjo in visoko izobrazbo.

Prav pri nas mnogo opozarjamo na to pomanjkljivost (ki pa je že velika pomanjkljivost, prerasla v rakasto rano), pozabljajo pa na dejstva, ki jih vsekakor ne gre zavreči. To dejstvo pa je namreč samo štipendiranje kot del kadrovske politike vsake delovne organizacije. Kaj pa je sploh štipendiranje? Predvsem načrtno investiranje v kadre, točneje gospodarska investicija, ki se bogato obrestuje in bi jo lahko uvrstili med tako imenovane bistvene osnove za večjo produktivnost. Štipendiranje je zelo pomembna oblika materialne pomoči študentom. Pri tem pojavu pa je zadnja leta opaziti nazadovanje. Ti negativni znaki se kažejo v relativnem in absolutnem zmanjšanju števila štipendij, saj kaže statistika, da se je leta 1962/63 v primeru z letom 1961/62 zmanjšal odstotek štipendij za celih 6,1 odstotka. Kaj je temu vzrok? Delovne organizacije nočejo štipendirati študente nižjih letnikov, ker hočejo dobiti čimprej diplomante, to pa spet kaže na nenačrtno kadrovsko politiko. Vzroke bi bilo treba iskati verjetno tudi v nizkem odstotku študentov, ki imajo pogoje za vpis v drugi letnik. Znano je, da navadno odpade okoli 50 odstotkov novincev, ki teh pogojev nimajo.

■ Vrsta pomanjkljivosti v sedanjem sistemu štipendiranja

Prevečkrat uspe dobiti študent štipendijo po »zvezah«

Zabeleženo mimogrede

DIJAKI NA »POČITNICAH«

Zasavski dijaki so letošnje počitnice preživeli v raznih krajih; eni so odšli na letovanje k sorodnikom, na morje ali v planine, drugi so se vključili v delovne brigade, nekateri pa so ostali kar doma. **Pungerčarjev Slavko** iz Litije pa si je naložil na ramena poštno torbo in je tako postal »rezervni« pismonoša. Zdaj nam dostavlja pošto po Litiji in Grbinu.

Ko je oddal pošto naslovniku, sva se na kratko malce pogovorila:

»Na pošti primanjkuje pismonoš, eni so bolni, drugi pa na dopustu. Ker pa obiskujem poštne delavnice v Ljubljani, sem priskočil na pomoč litijski pošti. Radi so me sprejeli v kolektiv,« mi je povedal, nato pa še dodal: »Imam dva prijatelja in smo se dogovorili, da bomo zadnji del počitnic odšli na taborjenje, vsak od nas pa bo moral priložiti nekaj tisočakov. Meni bo tako prišel prav zaslužek, ki mi ga bo prinesla poštna torba in dostavljanje pošte po Litiji.«

In kako te sprejmejo ljudje, ko prideš v hišo?

»Ljudje me imajo radi, ker vestno opravljam službo in tudi vsepovsod se mi nasmehnejo: Ej naša rezerva. Ponekod me tudi počaste z malinovcem, zato, da bo potem poštna torba raje stopila do sosednje hiše... Sicer pa se bom rad spominjal letošnjih počitnic, saj je vsak poklic častenl« je dejal mladi pismonoša Slavko.

(jž)

NAGRAJEVANJE - KAKO?

VEČKRAT SLIŠIMO PROIZVAJALCE, KI MENIJO, DA SO SISTEMI NAGRAJEVANJA V DELOVNIH ORGANIZACIJAH SILA ZAMOTANI. ZANIMALO NAS JE, KAKŠNE SISTEME NAGRAJEVANJA IMAJO VPELJANE V NEKATERIH LITIJSKIH DELOVNIH ORGANIZACIJAH. OBIŠKALI SMO DVE — LESNO INDUSTRIJO IN PREDILNICO — TER IZVEDELI NASLEDNJE:

LESNA INDUSTRIJA LITIJA:

V tej delovni organizaciji ugotavljajo osebne dohodke po delovnih enotah, in sicer glede na enoto proizvoda. Osebni dohodek proizvajalcev se tu formira na osnovi ustvarjene mesečne proizvodnje. Delo po posameznih enotah je normirano; norme nimajo režijska delovna mesta, ki pa so udeleženo na povprečnem mesečnem odstotku norm. Uprava in kovinsko-mehanična delavnica pa sta udeleženi na povprečni odstotek norm drugih delovnih enot. (Vsaka enota ima tudi svoj 13-odstotni sklad za nadomestila in si s tem pokriva različne stroške).

Člane kolektiva so že prej seznanili s formiranjem osebnega dohodka. Zdaj, ko je uveljavljena nova delitev, pa so jih še podrobneje seznanili z glavnimi osnovami sistema. Omeniti pa velja, da je sistem za normiranje zelo kompliciran in je verjetno le malo takih proizvajalcev, ki bi lahko trdili, da jim je v večji meri poznan.

PREDILNICA LITIJA:

Tudi v tej delovni organizaciji je ponekod v veljavi točkovni sistem po enoti proizvoda. Samo proizvodnjo lahko ugotovijo po števcih in strojih; nekatera dela, zlasti v delavnici, pa so normirana. Posamezne delovne skupnosti so vezane na celotni uspeh delovne organizacije po plačani realizaciji. Del dohodka, ki je namenjen za osebne dohodke, razdelijo po vnaprej določenem ključu na posamezne delovne skupnosti in na neproizvodno upravo.

Vsako delovno mesto je točkovano; točka pa nima stalne vrednosti. Premij ni več, so pa vpeljali kazni, ker so nekateri izdelki premalo kvalitetni.

Proizvajalci so s sistemom točkovanja seznanjeni, toda način točkovanja je zelo zamotan. Včasih točke tudi ne prikažejo realno trud posameznika (npr. surovina je slaba, zaradi česar se mora proizvajalec boj truditi, vendar se na osebnem dohodku to ne pozna). Vendar je vse to težko vskladiti, čeprav o tem večkrat razpravljajo na samoupravnih organih. (ž)

Kdaj Kulturni dom v Vačah

Na Vačah se že precej časa govori o gradnji kulturnega doma. Služil bi za sestanke krajevnih organizacij, v njem bi bila tudi čitalnica in klub. Tako bi tudi mladina na Vačah lahko zahajala kam drugam kot v gostilno. Sčasoma pa bi nabavili tudi kinoprojektor in kinopredstave bi lahko bile stalne. Fizična dela bi opravili Vačani sami, rabili bi le denar za gradbeni material in opremo doma. Čas bi že bil, da bi uredili tudi krajevne poti. Kmalu bodo začeli graditi cesto na Krono, kjer bo stal planinski dom, v katerem bo tudi muzej vaških izkopanin, dom pa bo zgrajen v stilu hiš, kot so bile pred 2000 leti. Vendar bo treba poleg ceste napeljati na Krono še elektriko in vodovod.

Kaj pa gasilci?

Vaški gasilci so prejšnje leto uredili in opremili dvorano v gasilskem domu in to z lastnimi sredstvi. Radi pa bi popravili stolp za cevi. Nimajo še požarnega rezervoarja, niti lastnega vozila.

Letos so ustanovili v Podbukovju desetino, ki je z lastnimi sredstvi postavila orodjarno ter kupila brizgalno. To je res pohvalno, saj sta orodjarna in brizgalna stali 700.000 din.

Perspektiva v turizmu

Vače so dobile s prihodom prizadevnega turističnega delavca Antona Paka, ki je uredil zasebno gostišče »Turist«, človeka, ki bo najbrž znal razviti turizem na Vačah. Med zadnjim obiskom smo imeli z njim tale razgovor:

Kakšne so perspektive turizma na Vačah?

»Vače imajo vse pogoje, da se razvijejo v močno turistično postojanko. Prvič je to lep kraj, drugič pa privlačijo turiste vaške izkopanine. Potreben bi bil vodič, da bi goste vodil po krajih, kjer so živeli prastari prebivalci Vač in bi jih obenem seznanil z zgodovino tega kraja. Zato bomo na Kroni uredili muzej v sobi planinskega doma, ki ga bomo kmalu začeli graditi, saj so sredstva za gradnjo že zagotovljena.«

Kakšne novosti mislite uvesti konkretno v vašem gostišču za boljše počutje gostov?

»Prva naloga je ureditev večje kapacitete ležišč. Zgradili bomo tudi teraso za sončenje, kopalnico (ki bi se je lahko posluževali vsi prebivalci Vač), največja novost pa bo samopostrežni bife v vsaki sobi. V njem bo gost lahko dobil vse od hladne hrane in slaščic do alkoholnih pijač. Če bo denar, pa bomo pred gostiščem uredili tudi kopalni bazen. V samem gostišču bomo opremili dve sobi v posebnem stilu, eno v kmečkem, eno v lovskem. Za motorizirane goste bomo zgradili tudi garaže.«

Kakšen je priliv turistov v letošnji sezoni in kakšen priliv pričakujete v prihodnji?

»Letos še ni takšnega prometa, kot bi lahko bil. Vsak začetek je pač težak. Sedaj imamo tudi nekaj tujih turistov, med njimi predstavnika turistične zveze z Dunaja. Ta je zagotovil, da bo naslednje leto obiskalo zasavske turistične postojanke okrog 400 Avstrijcev. Velikega pomena za razvoj vaškega turizma bo tudi Zasavska cesta, saj bo od nje do Vač le štiri kilometre.«

J. Medija

kadrovanje v Zasavju

in morda je tu najbolj opaziti, kako formalni so ponekod javni razpisi za podeljevanje štipendij. Dogaja se celo, da štipendije podeljujejo v nekaterih delovnih organizacijah kar brez javnih razpisov. Lahko bi omenili tudi neenake kriterije za podeljevanje štipendij. Izboljšati je treba tudi odnos štipendist — štipenditor, kajti dosedanja praksa je že nekajkrat pokazala, kako koristni so pravilni odnosi med obema.

Kot smo že omenili, je nepravilno tudi iskanje štipendistov med študenti višjih letnikov, nekatera podjetja pa tudi ne bi smela prevzemati štipendistov drugih ustanov. Treba je tudi opozoriti zlasti na izpolnjevanje obveznosti štipendistov do štipenditorja. Tu pa spet naletimo na kočljivo točko; namreč, zakaj se je sedaj to dogajalo. Eden od vzrokov je morda prav v tem, da gospodarske in družbene organizacije niso imele svojih pravilnikov o štipendiranju. Pa se zgodi reporterju, da mu nekdo pove, da pravilnika sploh ni treba imeti, ker bi le-ta samo oviral delo štipendijske komisije. Mislimo, da tu ni treba komentarja, saj je že opaziti dokajšnje rezultate, ki so jih prinesli prav ti pravilniki o štipendiranju.

To so glavne pomanjkljivosti, ki pa se lahko odpravijo. Rešitev bi bila v glavnem ta, da naj pristojni organi povečajo zlasti število štipendij in njihovo višino, da ne bi prišlo do tega, da sredstva, namenjena za štipendiranje sploh ne bi uporabili — kot se je to marsikje zgodilo v lanskem letu. Potem tudi ne bo treba, da bi se študenti honorarno zaposlovali, kajti pri sedanji študijski reformi in njenih ostrih kriterijih je to samo ovira pri študiju in s tem morda tudi dekadenca kadrov. Še bolj bi bilo treba uvajati stimulativno nagrajevanje štipendistov glede na njihova prizadevanja, saj bi to koristilo samemu štipendistu, njegovemu štipenditorju in celotni družbi.

■ Še nekaj statistike

Da bi podkrepili naše razprave, naj dodamo še nekaj statističnih podatkov z ozirom na nesorazmerja med porastom višine štipendij in življenjskih stroškov.

Iz analize (sledilo ji je že prej omenjeno pismo GO SZDL) materialnega stanja študentov, ki jo je izvedel univerzitetni odbor ljubljanske univerze, je moč dobiti precej podatkov, ki objektivno prikažejo materialen položaj študentov v Ljubljani. Analiza je zajela problematiko štipendiranja, kreditiranja, subvencioniranja, honorarnih zaposlitev, prehrane, stanovanja in drugo. Po našem mnenju je najvažnejše omeniti, da marsikdo ne ve, da so povprečni življenjski stroški študenta na ljubljanski univerzi mesečno nič več in nič manj kot 23.580 dinarjev. Ce temu dodamo, da je povprečna štipendija 1963/64 bila 12.390 din, krije torej samo 53 odstotkov povprečnih (bolje rečeno najnujnejših) življenjskih stroškov.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Srečanje rojakov na Kleku

Tudi letos je bilo na Kleku nad Trbovljami nepozabno tovariško srečanje izseljencev iz mnogih evropskih držav, ki so ponovno obiskali staro rodno domovino. Nekatere od teh je domotožje in želja po spoznanju napredka pripeljala v rodne kraje po desetkrat in še več, odkar bivajo v tujini.

V »staro« domovino prihajajo tudi že drugi in tretji rodovi naših rojakov — izseljencev, ki pravzaprav občutijo, da nepremagljiva sila privlači njihova srca na še tako majhen kos zemlje njihovih staršev.

Ljubezen do rodne grude je močna in silna!

Srečanje izseljencev, ki ga je pripravila podružnica Slovenske izseljenske matice Trbovlje ob 10-letnici obstoja, je bilo nepozabno; v družbi naših dragih rojakov — izseljencev, pa so bili tudi predstavniki občine Trbovlje. Kulturni program so izvajali pevci in ansambel »Veseli rudarji« Svobode II. Trbovlje.

Še posebej, ko se je zasliišala iz grl trboveljskih pevcev prva pesem »Naša pesem naj zaori ...«, se je marsikomu utrnila po licu drobna solza ob spominu na rodno grudo.

Rojake — izseljence iz evropskih držav, ki so prejšnji teden prihiteli na Klek iz vse Slovenije, je v imenu Glavnega odbora Slovenske izseljenske matice in podružnice Slovenske izseljenske matice Trbovlje pozdravil Tone Kukavica:

»Dragi rojaki, današnje srečanje rojakov iz evropskih držav sovpada z 10-letnico delovanja podružnice Slovenske izseljenske matice v Trbovljah. Zadovoljnji smo, da smo se skozi vsa leta našega delovanja lahko, včasih bolj, včasih manj, uspešno oddolžili našim prijateljem, znancem in najbližjim s kulturno-zabavnimi prireditvami in prispevali svoj delež k še tesnejšemu navezovanju stikov naših občanov z rojaki iz zamejstva.

Ljubo nam je, da smo se lahko skozi podobna srečanja in z osebnimi razgovori skozi ves čas bivanja v naših Trbovljah navezali nadvse prijateljske oziroma bratske stike s tolikimi rojaki, da bi jih človek v 10. letih težko preštel. Še posebej pa nam je ljubo, da lahko vsako leto vidimo nove obraze, obraze rojakov mlajše generacije in tudi starejših, katerim sta zdravje in osebna sreča dovolila, da lahko po nekaj letih oziroma desetletjih obiščejo svoj rojstni kraj ali pa so prvič prišli na obisk v domovino staršev, dedov ali celo pradedov.

Vi, dragi rojaki, ste bili vseskozi in ob vsakem času most med dvema deželama. Ste tudi, kar ste dokazali z delom, najboljši tolmači naših naporov za krepitev miru in miroljubne koeksistence držav z najrazličnejšimi družbenimi ureditvami. Menimo, da je mogoče le v miru doseči blaginjo človeka, nosilca vseh družbenih dogajanj in prizadevanj. Naša občina se je v tem pogledu tudi neposredno angažirala. Menimo, da je najboljša pot za ohranitev miru najtesnejše sodelovanje vseh narodov sveta. Akt o pobratenju z občino Saillaumines v Pas de Calaisu naj bi prispeval k navezavi najožjih bratskih stikov francoskih in naših občanov. To bo tudi prispevalo k tesnejšim stikom z rojaki, živečimi v tem mestu in preko njih tudi z ostalimi sosednimi občani...

Dragi rojaki, izkoristimo današnji dan za še tesnejšo navezavo stikov, dogovorimo se o naših nadaljnjih prizadevanjih. Besedi naj sledita pesem in veselje, kajti ta dva sta nemalokrat največja pobudnika za navezavo novih stikov in čestokrat tudi za najožje bratske odnose med posamezniki z najrazličnejšimi pogledi na svet, ki pa v tem le najdejo skupne stične točke...

Vse vas, dragi rojaki, pa naprošam, da ponesete vsem tistim, ki iz enih ali drugih razlogov niso mogli na obisk kakor tudi vsem prijateljem državljanov vaših novih domovin naše tople bratske pozdrave in naš trboveljski in rudarski pozdrav, srečno!«

Zbrane rojake je na Kleku pozdravil tudi predsednik trboveljske Občinske skupščine, Ado Naglav, ki jih je seznanil s prizadevanji občanov, z dosežki in načrti za nadaljnji razvoj središča zasavskih revirjev — Trbovelj, hkrati pa jim je zaželel prijetno bivanje v stari domovini.

Rojaki in drugi gostje na Kleku so z zanimanjem sledili programu, ki so ga izvajali člani Svobode II Trbovlje. Potem pa so zvoki razigranih polk in valčkov iz instrumentov trboveljskih Veselih rudarjev kar vabili na plesišče.

Drugi spet so obujali spomine na mlada leta. Plesišče je bilo vedno polno. Pa tudi stiskov rok, pozdravov in poljubov ni in ni bilo konca.

Še dolgo v noč je bilo na Kleku veselo. Ko so se rojaki poslavljali, da bodo prihodnje leto še prišli, samo če bo z zdravjem vse v redu. Želimo jim, da bi bili pri zdravju in da bi si spet stisnili roke!

Zares, tudi v dolgih desetletjih bivanja v tujini ni mogoče pozabiti na domovino, v kateri je stekla zibel mladosti. O tem smo se lahko prejšnje teden na Kleku nekajkrat prepričali.

NA KLEKU STA SE REPORTERJA NAŠEGA TEDNIKA POGOVARJALA Z ROJAKI ČEBINOM, BERCETOM, JAZBINSKOM IN MOLTARO. RAZGOVOR BOMO OBJAVILI PRIHODNJIČ!

Na Kleku je bilo prejšnji teden še dolgo v noč veselo

Člani Svobode II Trbovlje so izvajali pester program za naše rojake

Zvoki razigranih polk in valčkov iz instrumentov trboveljskih Veselih rudarjev so kar vabili na plesišče. Zavrteli so se stari in mladi, kdo bi jim to zameril.

Iz albuma svetovnega potnika

XX. ZGODOVINSKI STRIP

V Etiopiji sem kupil strip, naslikan na platno. V štirih vrstah je razporejenih 44 sličic (detajl na sliki). Strip je bil narejen sedaj, v današnjem času, vzorec zanj pa je star prav gotovo več kot tisoč let. Od tega časa so to serijo slik neštetokrat reproducirali vselej v enakem staroetiopijskem stilu z živahnimi barvami z napisi na amharskem jeziku in se vselej posluževali tradicionalne legende o Sabski kraljici.

Legenda pravi, da je v severni Etiopiji nekoč vladal zmajski cesar, ki je vsak dan zahteval človeško žrtev. Ljudje so obupavali.

Tedaj je prišel neki človek iz Jemena, dežele, ki so ji takrat pravili Saba, in ponudil svojo pomoč. Ubil bo zmaja, oni pa ga bodo proglasili za svojega kralja.

Ko so vsi na to pristali, je dal prišlec zastrupiti jagnje, ga odnesti zmajskemu cesarju in le-ta je poginil.

Nato so kronali premetenca. Ko pa je umrl, je postala kraljica njegova hči Makeda Sabska kraljica.

Potujoči trgovci so ji pravili o modrem kralju Salomonu. Poslala mu je darove in sporočilo, da ga želi spoznati.

Kraljevemu povabilu je sledilo dolgo potovanje po puščavi in morju do Jeruzalema. Salomon je gostjo lepo sprejel in ji pokazal svoj slavni tempelj. Kraljica se je hotela prepričati o njegovi toliko hvaljeni modrosti in mu je postavila nekaj precej težkih vprašanj, na katera je z lahkoto odgovoril.

Bila je očarana nad kraljevo modrostjo, on pa nad lepoto mlade kraljice. Govoril ji je o ljubezni ona pa ga je odbila. Dala je obljubo nedolžnosti.

Salomon ji je prenehal dvoriti... pod enim pogojem: »Če se dotakneš v tej palači česarkoli, kar ni tvojega...«

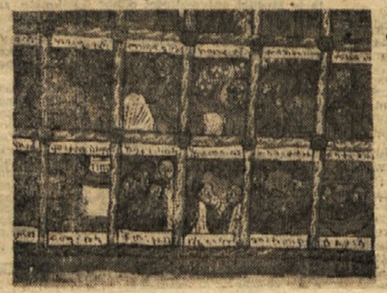

Ta večer je njej v čast priredil banket. Z zelo začinjenimi jedili. Nikjer pa ni bilo vode, kaj šele vina. Ponoči je pričela kraljico mučiti neznosna žeja. Poslala je služabnico po vodo. Salomon jo je v mraku ujel in jo odvedel v svoje prostore. Tako je kasneje dočakal tudi samo kraljico, ki je zaman čakala na služabnico.

Ko so prišli nazaj v Etiopijo, sta kraljica in služabnica kmalu rodili vsaka enega sina. Vzgajal ju je sam Salomon. Sčasoma je postal kraljičin sin tako upoštevan, da so ga še za življenja njegove matere kronali za cesarja Menelika prvega. Od njega izvira današnja etiopska cesarska družina, na velik ponos prebivalcev te najstarejše države na svetu.

XXI. ELASTIČNO ZLATO

S kavčukovim drevesom, ki ga strokovnjaki imenujejo »Hevea Brasiliensis«, se nisem srečal prvič v Braziliji, ampak v vzhodni Boliviji, v predelu Amazonke.

Do tja sem priplul po tihem pritoku, ki ga ni na nobenem zemljevidu. Naselil sem se v eni od kolib iz palmovega listja, v kakršnih stanujejo domačini.

Vsi zbirajo gumo. Skoraj pol leta delajo v pragozdu. Ko se prične deževna doba, mleko kavčukovca ni več uporabno. Takrat se »gomero« vrne v daljno vas k svoji družini in pol leta živi z denarjem, ki ga je zaslužil z **zbiranjem gume.**

Nekega jutra sem šel na »stezo« skupaj z domačinom, kmalu po tretji uri zjutraj.

Treba se je bilo ustaviti vsaj pri sto deblih. »To bova kar naenkrat opravila,« sem pomislil. Pa ni šlo tako hitro. Gomero je skakal, skoraj tekel in komaj sem mu mogel slediti. Steza se je viljugala. Od enega do drugega debla je bilo včasih tudi po sto metrov. Gomero se ustavi. Stopi k debelemu drevesu in zareže v njegovo skorjo poševno črto. V dno te črte je takoj pristavil skodelico. Še pravočasno. V tem trenutku je namreč že pritekel curek bele tekočine, kot kri ranjenega bitja.

Ni bilo časa za ogledovanje. Že sva hitela k naslednjemu drevesu. Drevje in grmovje nama je zoževalo vidik. Skozi polmrak jutranje džungle je prodrl do naju krik jaguarja. Gomero je vzel puško z ramen, jaz sem prijel revolver. Greva dalje. Počasi, previdno, s sto očmi. Ne veva, kdaj in kje se lahko pojavi jaguar, nekronani kralj južnoameriške džungle, razen tega pa se lahko s katerekoli strani pojavi strupena kača.

Čez nekaj dni pa, ko bo pričel dozorevati »brazilski oreh«, se bo nevarnost potrojila. Trde in težke žoge, velike kot kokosov oreh, bodo padale na vse strani. Zaradi teh orehov je umrlo že precej več gomerov kot zaradi vseh drugih nevarnosti skupaj. Če izvzamemo malarijo, seveda, ki ne prizanese nikomur.

Približno ob sedmih zjutraj sva odšla v velikem krogu in se vrnila v kolibo na zajtrk. Jedla sva riž, črn fižol in na pol pečen kruh iz manioke. Nato sva šla spet na pot. Nosila sva lonce, zaprte s pokrovi. Vanje sva vlivala mleko iz skodelic. Nazaj sva prišla spet ob dveh.

Ko sem že mislil, da si bova končno odpočila je gomero zakuril v luknji pod zemljo in nad dimom nalagal sloj za slojem tekoče gume na žogo, ki mora biti težka trideset kilogramov, ko pride na tržišče.

Tako teče življenje iz dneva v dan v mračni džungli Amazonke.

Tekst in fotografije: TIBOR SEKELJ

ZGODBE, ki jih piše ŽIVLJENJE

Takrat sem bil star petnajst let!

kurirja ni tako lahka, kot bi si nekdo zamišljal. Kurir je bil vedno navezan samo nase, dostikrat je moral bliskovito ukrepati in poznati je moral do podrobnosti ves teren, kjer se je gibal, poleg tega pa je moral organizirati nekakšno privatno obveščevalno službo, na podlagi katere je bil s pomočjo kmetov z različnimi znaki obveščen o morebitni navzočnosti sovražnika.

Ker terena, po katerem naju je vodila pot, še nisem poznal, se nisem počutil prav nič varnega. Po tihem sem občudoval tovariša Pavliča, ki je koračil pred menoj nekako tako, kakor gre nekdo na nedeljski izlet v hribe. Zdelo se mi je, da bo vsak čas izza kakšnega grma, debla ali skale skočil kak švaba z naperjeno brzostrelko, začel streljati na naju in najraje bi nosil puško v roki pripravljeno na strel. Ker pa moj kolega ni kazal nobenega strahu ali treme, sem se počasi vživel v nov način partizanščine in od takrat naprej sem vidno napredoval v raznovrstnih kurirskih veščinah.

20. julija 1944. leta sem doživel prvo večjo borbo; tega dne se je že v zraku občutilo, da se bo nekaj zgodilo. Ko sem vprašal tovariša Tauferja, kaj se pripravlja, mi je dejal, da bom kmalu videl in se je na vsa nadaljnja vprašanja samo zadovoljno smehljal. V veliki tajnosti je bil dan prej posvet o napadu na Zagorje. Tega posveta so se poleg vodilnih funkcionarjev šeste brigade Slavka Šlandra in 11. Pohorske brigade Miloša Zidanška udeležili tudi vidnejši predstavniki našega terena. Napad na Zagorje je bil do podrobnosti zasnovan. Bistvo napada na Zagorje je bilo miniranje rudnika, napad na žandarmerijo, napad na železniško postajo, miniranje proge in predvsem uničenje nemške tovarne, v kateri so delali uniforme za okupatorjeve pilote.

Večjih skupin partizanov, kot so bili minerski vodi tovariša Zorkota ali tovariša Čiča, poprej še nisem videl, zato sem bil pa tembolj presenečen, ko se je pozno popoldne iz Senožeti proti Borjem začela viti dolga kolona partizanov. Dozdevalo se mi je, da jih je kakor listja in trave in šele takrat sem občutil, kako močna je naša partizanska armada. Najbolj so mi bili všeč tisti tovariši, ki so po dva in dva nosili na ramah velike protitankovske puške. Koliko je bilo videti tudi drugega orožja! Orožje pa je bilo meni, kakor tudi vsakemu drugemu partizanu najbolj všeč. S pogledom sem kar požiral raznovrstne ročne bombice vseh oblik, barv in vrst. Prvič sem videl resne mlade obraze komandirjev in komisarjev čet, bataljonov in brigad. Najbolj sem občudoval tiste, ki so imeli preko ramen obešen idol partizanskega orožja, lahkotne parabele. To je bil zelo pisan partizanski tabor, kjer se je trlo v najrazličnejše uniforme oblečenih borcev — doma iz čisto različnih predelov Slovenije, skratka — svet tujcev in vendar ljudi, ki so prežeti s tovarištvom in velikim skupnim ciljem, bojem za svobodo domovine.

Zvečer so se odpravili vsi bataljoni na pot. Mene so dodelili tisti formaciji, ki je šla v napad na železniško postajo. Ker sem do podrobnosti poznal ves teren, sem bil kot vodič na čelu dolge kolone borcev. Pot nas je peljala čez Colniše, Vrh in Družine. Bilo je precej temno in marsikdo je pritajeno zaklel, če se je spotaknil ob kamen ali korenino. Celo nasmejali smo se med potjo, ko je moj sošolec Viki, ki se je napada tudi udeležil, z bojno opremo vred padel pod mejo v nek trnjev grm in le s pomočjo tovarišev se mu je posrečilo spet zlesti nazaj na stezo.

Blizu tiste kapelice, koder sem ob odhodu v partizane gledal v dolino, smo se spustili proti postaji. Namen akcije je bil napad na postojanko na postaji in pa miniranje proge. Ko so partizani iznad postaje zavzeli svoje položaje, me je poklical komandant akcije in mi dejal, da bom peljal še minerce do Grabnarja, nakar se moram vrniti k njemu, da bo dal znak za napad.

Z minerci smo se odplazili naprej. Morali smo biti nadvse previdni, kajti petdeset metrov stran je bil na zgradbi »Korbarjeve gostilne« močno utrjen nemški bunker. Ko smo prišli v bližino Ribje peči, je bila potrebna skrajna konspirativnost, ker so imeli Nemci tudi na tej skali svoje postadko v bunkerju. Komandir minercev se mi je na progi nasproti Grabnarja

Zvezna rokometna liga: RUDAR (T) – RUDAR (P) 22:14 (11:6)

PRVI IZPIT - ODLIČNO

RUDAR (T) : RUDAR (P) 22:14 (11:6)

(fš) TRBOVLJE — V prvem zavrtljaju zvezne rokometne lige je bil v Trbovljah kar trojni derby — srečali sta se rudarski ekipi, dva novinca in dva nova predstavnika republik.

Trboveljski rokometaši so odlično opravili svoj prvi izpit v ligi in to pred domačo publiko, ki se je zbrala ob »bojišču«. Bilo je namreč okrog 2000 navijačev. Neskromni Plevljani iz Črne gore niso skoparili z izjavami, češ da so prišli v Slovenijo po točke, toda razvoj dogodkov na igrišču je pokazal, da je temu drugače.

Domači igralci so pod vtisom okoliščin slabo začeli, tako da so dovolili vodstvo Plevljanom z zadetkom Čengića, kar pa je bilo obenem tudi edino vodstvo Črnogorcev. Do 15. minute igre se je vodstvo Rudarja večalo, toda le za dva zadetka, medtem ko so na odmor odšli z rezultatom 11:6. V drugem polčasu je odločno premoč Rudar dokaj slabo izrazil tudi s številom golov, kar moramo pripisati istočasni popustitvi obrambe. Štiri sedemmetrovke gostov in še nekaj zaporednih zadetkov s sredine igrišča je Rudarjeva obramba prejela prepoceni. Domače moštvo je bilo zlasti razigrano v napadu, saj je s hitrimi protinapadi popolnoma nadigralo tehnično slabše, toda kondicijsko dokaj dobre Plevljane. V moštvu Rudarja iz Plevelj je bil zdaleč najboljši kapetan Čengić, ki je sam dosegel več kot polovico zadetkov in je bil pravi problem za obrambo z vratarji na čelu, predvsem s streli s krila. Pri tem mu je nekoliko bolje pomagal še Bojadić, medtem ko je ekipa kot celota zapustila vtis povprečne republiške ekipe, ki bo prve točke lahko osvojila, pa še to ne proti vsem ligašem, le na domačem terenu.

V ekipi Rudarja lahko pohvalimo ves napad, predvsem mladega Kmetiča in odličnega realizatorja Berdnika, požrtvovalnega Jelena na krilu, trenerja in igralca Bašiča ter vodjo vseh uspešnih kombinacij — Ačkuna. Prav tako ne moremo mimo zanesljive obrambe Marguča in Lopana, slednji še zato, ker se je pravkar vrnil iz JLA.

RUDAR PLEVLJE: Suruguč, Šparemblek 2, Jelen 3, Bašič 3, Škrinjar, Kmetič 4, Ačkun 4, Dornik 1, Berdnik 5, Mrežar in Lopan.

RUDAR PLEVLJE: Suroliz, Čengić 8, Topolović 1, Borozan, Durutlič 3, Gec, Bojadić, Takić, Perišić 2, Čović in Martinković.

Sodnik Marksan iz Zagreba je srečanje vodil v splošno zadovoljstvo zelo objektivno. Okrog 2000 ljubiteljev rokometa iz Zasavja je navdušeno pozdravilo prvo zmago (črno-zelenih) slovenskega predstavnika v ZRL.

Prihodnjo nedeljo bo Rudar zaradi prostega termina (Donavski pokal v Budimpešti) odigral z mariborskim Branikom prvo pokalno tekmo v Mariboru. Zatem pa je trener Bašič najavil 14-dnevni neprekinjeni trening kot pripravo za naslednja kola Medveščak v gosteh in Crvena zvezda v Trbovljah.

Republiško prvenstvo pionirjev v plavanju

Prvaki iz Trbovelj

(fš) KRANJ — V kranjskem bazenu so se najmlajši plavalci ob neugodnem vremenu potegovali za republiške naslove. Rudar iz Trbovelj se je vrnil s štirimi novimi republiškimi naslovi s tem, da je bil ekipno tretji z 28.860 točkami za Celulozo (Krško) in Kranjskim Triglavom. Toda posamezniki se lahko pohvalijo tudi z novimi republiškimi pionirskimi rekordi.

Najuspešnejša »mlada plavut« Trbovelj je bil Braco Kostanjšek, ki je na 800 metrov prosto postavil nov slovenski rekord, prav tako je bil prvi na 200 metrov prosto in drugi v disciplini 400 metrov prosto. Zmagovalci pionirskega prvenstva iz Trbovelj so še Ahačič, ki je odlično plaval na 200 metrov prsno, medtem ko so pri dekletih osvojile prvo mesto Gosakova v disciplini 50 metrov prsno ter štafeta 4 × 100 m mešano.

V pionirsko republiško reprezentanco so bili zato določeni trije predstavniki trboveljskega Rudarja: Kostanjšek, Ahačič in Podlesnikova.

Čestitamo!

Prijateljski nogomet:

RUDAR B (T) : PROLETAREC 6:4 (3:3)

Mladinci — RUDAR : PROLETAREC 7:0 (4:0)

Mladinci — RUDAR B : BRATSTVO (H) 5:3 (3:3)

LITIJA : SLOVAN 2:4 (3:1)

Vesti

TRBOVLJE — Pretekli teden so imeli trboveljski plavalci dvoboj s celjskim Neptunom in ga porazili z minimalnim rezultatom 85:78 točk. Največ točk so zbrale ponovno ženske, ki so bile v vseh disciplinah prve: Franja Golob na 100 m hrbtno, Alenka Petrič na 100 m prsno, Lučka Vodišek na 100 m crawl. Prav tako je zmagala tudi štafeta 4×50 m mešano in tudi štafeta 4×50 m crawl, medtem ko so pri moških zmagali na 100 m metuljček: Borut Kuhar in Braco Kostanjšek.

RADEČE — Nogometno B moštvo trboveljskega Rudarja je bilo poraženo v Radečah z rezultatom 4:2 (1:1) v tekmi s tamkajšnjim moštvom Papirničar.

TRBOVLJE — Nogometno moštvo trboveljskega Rudarja je v svoji najmočnejši postavi le s težavo premagalo solidno ekipo pripadnikov JLA — graditeljev Zasavske ceste z rezultatom 2:1 (0:0). Zibret je zastrelil enajstmetrovko, medtem ko je poleg Majcna zatresel mrežo JLA še lastni igralec (avtogol).

HRASTNIK — Ženska rokometna ekipa Rudarja iz Hrastnika je po odhodu ženske ekipe Rudarja iz Trbovelj ostala v zasavski rokometni ligi »na cedilu«, kajti v pretekli sezoni so tekmovale za zasavskega prvaka le ti dve omenjeni ekipi. Treba bi bilo (vzporedno z moško ekipo) to perspektivno žensko vrsto vključiti v okrajno ljubljansko rokometno ligo, kjer bi imele ustrezne nasprotnike.

TRBOVLJE — Pred okrog 400 gledalci je trboveljli ligaš katastrofalno porazil rokometno ekipo Brežic z rezultatom 23:7 (14:2). V postavi: Lopan, Marguč, Kern, Bašič, Ačkun 5, Škrinjar 3, Jelen 1, Kmetič 5, Mrežar 2, Berdnik 1, Dornik in Šparemblek 6. Sodil je (z napakami) okrajni sodnik Zibret iz Trbovelj.

UNIČILI SO KRAGULJE G

Predstavljamo vam

Boža BERNA

Božo je že od 1942. leta Trboveljčan, s tem, da je štiri leta bival v Vidmu Krškem, kjer je tudi z uspehom končal srednjetehniško šolo — strojni oddelek. Po končani šoli se je zopet vrnil v Trbovlje, od koder se vozi že drugo leto na ljubljansko fakulteto. V osnovni šoli je bil zelo navdušen za nogomet, toda doma so bili s tem športom »navzkriž«. Trenutno — za tiste, ki še ne vedo, Božo večkrat stoji v vratih rokometne ekipe Rudarja iz Trbovelj.

Zakaj si se odločil za vratarja pri rokometu?

»V srednji šoli je profesor Agrež vedno propagiral rokomet in ko mu je mesto vratarja ostalo odprto, je mene oblekel v vratarjev dres. Najprej sem branil za šolsko ekipo, potem pa pri krškem Partizanu. Toda o kakem pravem vratarskem znanju lahko govorim šele sedaj, ko vadim pod vodstvom trenerja Bašiča.«

V kakšnem vremenu ti bolj »leži«?

»Vsekakor je zame boljši suhi teren, kajti spolzka žoga najde pot do mreže včasih tako, da lahko samo pogledaš za njo in je uspešna obramba odvisna predvsem od sreče.«

Katerega strelca v ZRL se najbolj bojiš?

»Streli Zagmeštra (Medveščka) mi že sedaj potiskajo strah v kosti, čeprav njegovih strelov še nisem nikoli branil.«

Tvoja najtežja tekma?

»Zame je vsaka tekma pred domačo publiko težka.«

Napoved za uvrstitev v Zvezni rokometni ligi?

»Obdržali se bomo v ZRL, kar pomeni, da v jesenskem delu ostanejo vse točke doma.«

Tvoj vzornik med vratnicami?

»Najbolj sem užival ob zanesljivi obrambi Derija, vratarja RK Zagreb in vratarja državne reprezentance, ki letos končuje športno kariero.«

POKALNA NOGOMETNA TEKMA

Aluminij (Kidričevo) : Rudar 5:0 (2:0)

(fš) KIDRIČEVO — Trboveljski Rudar se je med šestnajstimi udeleženci nogometnega pokala poskušal prebiti v četrtino finala, toda Aluminij iz Kidričevega je bil zanj pretrd oreh.

Trboveljski nogometaši so zadnjo nedeljo pred prvenstvenimi zavrtljaji za točke v slabi formi, kar je zaskrbljujoče. Napadalne in prav tako obrambne vrste gostujočega moštva so v Kidričevem izredno slabo igrale. Sodnik Boljnec iz Murske Sobote je sodil z napakami, toda energično, tako da kljub izredno grobi igri ni prišlo do izgredov.

STRELCI ZA ALUMINIJ: Markovič 2, Krnič 2 ter Mikič 1.

RUDAR: Ahlin, Žibret, Lukančič, Majcen, Bostič, Breznikar, Mak (Hribar), Irt, Pajer, Gorišek in Kordiš.

ZASAVSKA ROKOMETNA LIGA

Letos osem ekip

(fš) BREŽICE — Po sklepu zasavskega rokometnega medobčinskega odbora je bilo v Brežicah izžrebanih za I. kolo 8. ekip, ki bodo letos tekmovale v Zasavski rokometni ligi s pričetkom 6. septembra. Sodelovali bodo: Rudar-Hrastnik, Metalna iz Krmelja, Ieskovec, Brestanica, Sevnica, Kekec-Brežice, Partizan-Zagorje in Trbovlje.

Ženska zasavska rokometna liga bo zaradi izrednega pomanjkanja ženskih ekip letos odpadla in bo edini predstavnik hrastniški Rudar v prihodnji sezoni moral tekmovati v ljubljanski okrajni rokometni ligi (za ženske).

Prav tako je letos po sklepu okrajnega rokometnega odbora vključenih še nekaj ekip iz Zasavja v ljubljansko rokometno cono: Brežice, Cerkle, Radeče in Krmelj.

Kvalifikacijska tekma za II. SNL

PAPIRNIČAR – ŽALEC 7:2 (3:1)

RADEČE — Po sklepu Nogometne podzveze Celje so morali radeški nogometaši Papirničarja odigrati še kvalifikacijsko tekmo za vstop v II. slovensko consko ligo. V nedeljo so tako v tej prvi tekmi katastrofalno porazili Žalec.

Pred okrog 700 temperamentnimi navijači je Papirničar nastopil v tejle postavi: Petelinc, Ernestl, Oplotnik, Knavs, Koncilja, Mrežar II, Prosenik, Breznikar, Odlazek, Hiršelj in Tereglav. Strelci za Papirničarja: Odlazek 4, Breznikar 2 in Tereglav 1. Funkcionarji Papirničarja so pred tekmo dali priznanje začetniku in organizatorju radeškega nogometa — tovarišu Sabotu.

Koledarček

Sreda, 26. avgusta: ALEKSANDER
Četrtek, 27. avgusta: ZLATKO
Petek, 28. avgusta: AVGUŠTIN
Sobota, 29. avgusta: SABINA
Nedelja, 30. avgusta: ROZA
Ponedeljek, 31. avgusta RAJKO
Torek, 1. septembra: TILEN
Sreda, 2. septembra: ŠTEFAN
Četrtek, 3. septembra: DARJA

KINO

KINO DELAVSKI DOM TRBOVLJE: 26. in 27. avgusta angleški vistavisionski film ČAS BREZ USMILJENJA; od 28. do 31. avgusta ameriško-italijansko-španski barvni kinoskopski film KOLOS IZ RODOSA; od 1. do 3. septembra sovjetski glasbeni film PASTIR KOSTJA.

KINO SVOBODA ZASAVJE-TRBOVLJE: 29. in 30. avgusta francoski kinoskopski film UZDA NA VRATU; 5. in 6. septembra angleški barvni film DOKTOR IN LJUBEZEN.

KINO SVOBODA II HRASTNIK: 27. avgusta italijanski film SALVATORE GIULIANO; od 29. do 31. avgusta madžarski barvni kinoskopski film ZLATI ČLOVEK; 2. in 3. septembra sovjetski film BITKA NA VOLGI.

KINO LITIJA: 26. avgusta jugoslovanski film NASILJE NA TRGU; od 28. do 30. avgusta ameriški barvni kinoskopski film — western KONJENIKI.

KINO ŠMARTNO PRI LITIJI: 26. avgusta angleški film VSO DOLGO NOČ; 29. in 30. avgusta zahodnonemški barvni film FREDY POD TUJIMI ZVEZDAMI.

KINO SVOBODA TRBOVLJE II: od 26. do 28. avgusta italijanski barvni kinoskopski film TROJANSKA VOJNA, 29. in 30. avgusta ameriški barvni vistavisionski film — western ENOOKI JACK; od 1. do 3. septembra švedski barvni film ALI SO ŠE ANGELČKI; 4. septembra angleški film MASČEVANJE VOJAKA POOLEYA.

PREKLIC

Preklicujeva izrečene besede proti Api Božič iz Trbovelj, Opekarna 27!

Ljudmila Jager in
Jožefa Saje —
Trbovlje, Opekarna 27

Od srede do srede

TV PROGRAM

ČETRTEK, 27. AVGUSTA

19.08 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana). 19.10 TV obzornik (Ljubljana). 19.30 S kamero po Afriki — serijski film (Ljubljana). 20.00 TV dnevnik (Beograd). 20.30 Rezervirano za dramo (Zagreb). 22.00 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

NA KANALU 9 — SLJEME
19.15 Včeraj, danes, jutri (Zagreb). 19.30 Serijski poljudnoznanstveni film (Beograd).

PETEK, 28. AVGUSTA

18.48 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana). 18.50 TV obzornik (Ljubljana). 19.05 Tekmovanje v rokometu med ekipama Romunije in Jugoslavije (Intervizija). 20.00 TV dnevnik (Beograd). 20.30 Prenos športnega dogodka (do 21.15) (Zagreb). 21.15 Propagandna oddaja (Beograd). 21.30 Pet v milijonu — češki film (Ljubljana). 23.00 Poročila (Ljubljana).

NA KANALU 9 — SLJEME
19.15 Včeraj, danes, jutri (Zagreb). 22.15 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

SOBOTA, 29. AVGUSTA

17.00 Atletsko srečanje Jugoslavija—Italija—Švica — prenos iz Modene (Evrovizija)). 19.00 Dokumentarni film (Ljubljana). 19.15 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana). 19.17 Kaj bo prihodnji teden na sporedu (Ljubljana). 19.32 Nenavadni konj Champion — serijski film (Ljubljana). 20.00 TV dnevnik (Beograd). 20.30 Cikcak (Ljubljana). 20.55 Ogledalo državljana Pokornega — ponovitev (Beograd). 21.45 Dr. Kildare — serijski film (Ljubljana). 22.35 Poročila (Ljubljana).

NA KANALU 9 — SLJEME
19.15 Včeraj, danes, jutri (Zagreb). 19.30 S kamero po svetu (Beograd). 21.45 Serijski film (Zagreb). 22.35 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

NEDELJA, 30. AVGUSTA

na kanalih 3, 5, 6, 11 s pretvorniki

9.30 Deček iz cirkusa — serijski film za otroke (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 17.00 Modena: atletski troboj Jugoslavija — Švica — Italija (Evrovizija); 20.00 TV dnevnik (Beograd). 20.45 »87. policijska postaja« — serijski film (Ljubljana); 21.35 Jazz na ekranu (Ljubljana); 22.05 Poročila (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme:
9.30 Deček iz cirkusa (Zagreb); 20.45 Dick Powell pripoveduje — serijski film (Beograd); 22.05 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

PONEDELJEK, 31. AVGUSTA

na kanalih 3, 5, 6, 11 s pretvorniki

19.08 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana); 19.10 TV obzornik (Ljubljana); 19.30 Britanska enciklopedija (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (JTV); 20.30 Tedenski športni pregled (JTV). 21.00 »Nicholas Nickleby« — angleški celovečerni film (Ljubljana); 22.30 Pogled nazaj — kulturna oddaja (Ljubljana); 22.45 Poročila (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme:
19.15 Včeraj, danes, jutri (Zagreb); 21.00 Celovečerni film (Zagreb); 22.30 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

Gibanje prebivalstva

TRBOVLJE

Rojstva: Marija Klopčič, Rliše 7 — dečka; Zofija Florinda, Šklendrovec 22 — dečka; Ljudmila Roglič, Kopališka 1 Zagorje — dečka; Danijela Brzgovšek, Hrastnik 100 — deklico; Jožefa Roglič, Brnica 28 — dečka; Alojzija Kupšek, Knezdol 37 — deklico, Magdalena Ravnikar, Studence 87 — dečka; Martina Kmetič, Radeče 117 — deklico; Margareta Skok, Cesta 9. avgusta — deklico; Erika Biderman, Hrastnik 335 — dečka; Ana Jelaković, Hrastnik 19 — dečka; Marija Graher, Hrastnik 439 — dečka; Marta Polanec, Selo 55 — deklico; Julijana Turk, Studence 34 — dečka; Terezija Cersnik, Vrhe 1 — deklico, Ada Dolanc, Dobovec 5 — dečka; Gabrijela Končar, Konjščica 16 — deklico; Antonija Godler, Selo 87 — dečka; Vladka Blaznik, Hrastnik — deklico; Jelena Ševjan, Hrastnik — dečka.

Poroke: Josip Irc, šofer, Trg svobode 35 a in Ilijana Smodič, uslužbenka, Podbevško 13; Gvido Burja, študent, Obrtniška 1 in Katarina Podlesnik, študentka, Franca Fakina 30; Rudolf Mlakar, kovinar, 1. maj 13 in Ana Tomše, delavka, Ribnik 14; Janez Ahlin, zidar, Novi dom 7 in Erna Grčar, Franca Fakina 27; Anton Kunstelj, rudar, Hohkrautova 31 in Matilda Vecko, delavka, Hrastnik. Rihard Kmet, rudar, 1. maj 12 in Leopoldina Vavričuk, delavka 1. maj 12.

Smrti: Ivan Orač, upokojenec, Novi dom 31, star 65 let; Ana Kosec, upokojenka, 1. maj 24, stara 74 let; Ana Jus, upokojenka, Prešernova 15, stara 71 let; Jože Mesvešek, upokojenec, Savinjska 16, star 82 let; Viktorija Pirc, uslužbenka, Like 7, stara 29 let; Ivan Zupan, upokojenec, Kešetova, star 73 let.

LITIJA

Rojstva: 17. 8. 1964 — dvojčki Cirila in Metoda Lesjak.

Poroka: Alojz Zupančič, delavec, stanujoč Cesta zasavskega bataljona 11, Litija in Cecilija Frmc, kmečka delavka, stanujoča Poljane 1.

Smrti: Rasim Hajridonović, delavec, stanujoč Kresnice; Lovrenc Setničar, posestnik, stanujoč Veliki vrh 16.

HRASTNIK

Rojstvo: Zofija Flajs, gospodinja, Hrastnik 263 — deklico.

Poroka: Alojz Rajh, delavec, Vičanci 36 in Ana Pungerčič, delavka, Hrastnik 5.

Smrti: Marija Deželak, gospodinja, Dol pri Hrastniku, stara 76 let.

SVET INDUSTRIJSKE KOVINARSKE ŠOLE
STROJNE TOVARNE TRBOVLJE

razpisuje

prosto delovno mesto

Pogoji:

1. Za delovno mesto je potrebna srednja strokovna izobrazba s pedagoškim izpitom;
2. VK delavec kovinske stroke s 5-letno prakso.

Osebni dohodek po pravilniku, stanovanja ni. Pismene ponudbe, kolkovane s 50 dinarji državne takse, s kratkim opisom o dosedanjih zaposlitvah in delu ter o strokovni izobrazbi, je poslati Svetu industrijske kovinarske šole Strojne tovarne Trbovlje, Novi dom 60.

Razpis velja najmanj 15 dni, sicer pa do zasedbe delovnega mesta!

RTV-Ljubljana

VSAK DAN.

Poročila ob 5.15, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00, 17.00, 18.00, 23.00 in 24.00. Pozor, nimaš prednosti ob 11.00. Kmetijski nasveti ob 12.15. Vsak dan za vas ob 16.00. Radijski dnevnik ob 19.30. Oddaja Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vsako nedeljo ob 9.05 in 12.05, vsak ponedeljek, četrtek in soboto pa ob 14.35.

SREDA, 26. AVGUSTA

7.15 Narodni in domači zvoki. 8.05 Plesni orkester Henry Rene. 9.00 Svet skozi sončna očala. 10.15 Solistična instrumentalna zabavna glasba. 11.00 Turistični napotki za tuje goste. 11.15 Pozor, nimaš prednosti! 12.05 Zabavna glasba. 12.25 Opoldanski domači pele-mele. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30 Priporočajo vam. 14.05 Glasbeni avtomat. 15.15 Zabavna glasba. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Poletni sprehodi z našimi solisti. 18.10 Iz fonoteke radia Koper. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Iz naših studiev. 22.25 Literarni nokturno. 23.35 Melodije za lahko noč.

ČETRTEK, 27. AVGUSTA

7.15 Zvočni kaleidoskop. 8.05 Madžarske narodne pesmi in plesi; 8.25 Češkoslovaška zabavna glasba; 9.15 Počitniško popotovanje od strani do strani; 10.15 Z opernimi pevci popevk; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Z jugoslovanskimi pevci popevk; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Tone Avsec igra na harmoniko; 14.20 Listi iz albuma z zabavnimi melodijami; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi po glasbenih galerijah; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov. 22.10 Jazz s plošč; 23.05 Nočni koncert z domačo in tujo komorno glasbo.

PETEK, 28. AVGUSTA

7.15 Od uverture do finala; 8.05 Majhni zabavni ansambli; 9.30 Slovenski pevci popevk; 10.55 Glasbena medigra; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Glasbeni avtomat; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi s pevci zabavne glasbe; 19.05 Glasbene razglednice 20.00 Trideset minut v studiu 14; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih. 21.10 Plesna glasba; 23.05 Nočni obisk pri velikih baročnih mojstrih.

SOBOTA, 29. AVGUSTA

7.15 Jutranja glasbena srečanja; 8.05 Zvoki od danes in jutri; 9.25 Iz koncertov in simfonij; 9.15 Naši najmlajši skladatelji izvajajo lastne skladbe; 10.15 Jugoslovanski pevci popevk; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Lahek opoldanski spored. 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Srečanje s komponisti; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.35 Vedri zvoki; 19.05 Glasbene razglednice; 20.30 Sobotni večeri v naših krajih. 22.10 Oddaja za naše izseljence; 23.05 Nočni akordi.

NEDELJA, 30. AVGUSTA

7.15 Narodni in domači zvoki; 8.00 Veseli tobogan; 9.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 10.00 Se pomnite, tovariši . . .; 10.30 Pesmi borbe in dela; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Vedre melodije z zabavnimi orkestri; 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 15.05 — 19.00 Danes popoldne; vmes ob 16.00 Humoreska tega tedna; 19.00 Glasbene razglednice; 21.00 Melodije v izložbenem oknu; 22.10 Godala v noči; 24.00 Zadnja poročila in zaključek oddaje.

PONEDELJEK, 31. AVGUSTA

7.15 Jutranja glasbena srečanjanja; 8.05 Polke in valčki na tekočem traku; 9.00 Za mlade radovedneže. 9.15 Slovenske narodne za glas in harmoniko; 10.55 Glasbena medigra; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele. 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Glasbeni avtomat. 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi; 18.10 Zvočni razgledi — romunska zabavna glasba; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Revija slovenskih izvajalcev zabavne glasbe; 22.10 S popevkami po svetu; 23.10 Po svetu jazza.

TOREK, 1. SEPTEMBRA

7.15 Lahka koncertna glasba za dobro jutro; 8.05 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe; 9.00 Počitniško popotovanje od strani do strani. 9.30 Četrt ure z ansamblom Boruta Lesjaka; 10.15 Z opernimi pevci po svetu; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Mali koncert lahke glasbe; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.20 Srbske narodne pesmi in kola; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi z zabavnimi orkestri; 19.05 Glasbene razglednice; 20.45 Melodije iz filmov; 22.10 Plesna glasba; 23.05 Nočni koncert.

SREDA, 2. SEPTEMBRA

7.15 Narodni in domači zvoki; 8.05 Plesni orkester Al Hirt. 9.20 Zvočni mozaik; 10.15 Solistična instrumentalna glasba; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele; 13.30 Opoldanska zabavna glasba; 13.30 Priporočamo vam; 14.05 Glasbeni avtomat. 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 18.10 Iz fonoteke radia Koper; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Iz naših studijev; 22.10 Nočni mozaik zabavne glasbe; 23.05 Zvočne miniature.

Uničili smo kragulje gnezdo

V okolici Litije so letos še prav posebno nadležne lisice in kragulji. Ponekod pa so ti škodljivci pokradli skoraj vse kokoši. Lisice in kragulji so tako drzni, da se spuste med kokoši kar vpričo gospodinj in jim pred nosom odnesejo najlepšo kokoš jajčarico. Zato ni čudno, če so gospodinje »divje« in pritiskajo tamkajšnje lovce, naj zalezujejo lisice in iščejo kragulje, ki domujejo na visokih drevesih.

Med tistimi kmeti v litijski okolici, ki so jim postali kragulji neljubi gostje, pa so tudi Kovkarjevi nad Podšentjurjem ob Savi. Kovkarjeva domačija stoji na samoti v bližini gozda. Kragulji, ki gnezdijo po težko dostopnih smrekah, prihajajo čestokrat na dvorišče in odnašajo perjad in z njo krmijo svoje požrešne mladiče.

Kovkar, kot se piše kmet Anžur, je stopil do litijskega lovskega čuvaja Jožeta Mahkovca, znanega pod domačim imenom »Dolgonjivarjev« iz Dolgega brdca pod Jančami. Lovec Jože se je res spravil na prežo. Kmalu je odkril gnezdo na vrhu samotne visoke smreke v Robidniku, v katerem so bili mladiči, opazil pa je tudi kragulja in kraguljko, ki sta donašala hrano. Z dobro namerjeno puško je zbil oba kraguljasta tolovaja, v visokem gnezdu pa so ostali mladiči.

Kako priti do njih, se je spraševal Jože.

Deblo je bilo golo in visoko. Jože pa ima že šest križev in ni več tako dober plezalec. Pa se je ponudil sam mladi gospodar Kovkar. Splezal je po bližnjem visokem kostanju do višine kakih dvajset metrov, z vrha kostanja pa je zbezal kragulje gnezdo, v katerem so bili štirje mladiči. Varno so pristali na tleh. Dolgonjivarjev Jože jih je prinesel domov v Litijo, kjer so si jih lahko ogledali sosedje in drugi, ki so tudi šele prvič videli mlade kraguljčke, ki postanejo tako veliki škodljivci.

Tekst in foto: J. Zupančič

Poslovalnica SAP iz Zagorja je pred časom na križišču v Zagorju postavila tablo za vozne rede. Vsi tisti, ki potujejo letos zaman iščejo vozni red, tu na križišču, pa tudi na vseh avtobusnih postajah. Skrajno neodgovorno početje sredi turistične sezone!

Huda prometna nesreča v Hrastniku

(Jom) HRASTNIK — Na cesti III. reda v Hrastniku, na križišču pri Trgu revolucije, se je 18. avgusta ob 19.25 pripetila huda prometna nesreča, ko je voznik motornega kolesa, Franc Pucelj (24) iz Hrastnika 9i zaradi neizkušenosti in skrajno nepreviden vožnje padel po cestišču. Vozil je tudi brez vozniškega dovoljenja, ko pa je pripeljal na križišče pri Trgu revolucije se je zmedel in ni vedel, v katero smer naj zavije. Zapeljal je po cesti v smeri proti Dolu in padel.

Dobil je zelo hude telesene poškodbe in se nahaja v času, ko to poročamo, še vedno v kritičnem stanju v trboveljski bolnišnici. Škode na vozilu pa je za okrog 100 000 dinarjev, ker je novo vozilo skoraj popolnoma uničeno.

RAZPIS

SVET DELOVNEGA KOLEKTIVA ZAVAROVALNICE TRBOVLJE

razpisuje

prosto delovno mesto PISARNIŠKEGA USLUŽBENCA s srednjo strokovno izobrazbo.

Prednost imajo kandidati z znanjem strojepisja. Osebni dohodki po pravilniku o delitvi dohodkov.

Prijave sprejema svet delovnega kolektiva Zavarovalnice Trbovlje, Leninov trg št. 10.

Posebej za Zasavski tednik

Bili smo v taboru SUTJESKA

Pred dobrim letom je Planinska zveza Jugoslavije organizirala »Spominski pohod planincev — Sutjeska 1963«. V dveh skupinah je okrog 460 planincev iz vse države iz Žabljaka v severozapadni Črni gori preko severnega Durmitorja, kanjonov Sušice, Tare, Pive, Pivskih planin in Magliča prešlo v vzhodno Bosno in preko Tjentišta ob Sutjeski nadaljevalo pot čez Zelengoro do Miljavine. Pohod, ki je bil najmnožičnejši pri nas, je bil mogočna manifestacija ob 20-letnici zgodovinskih bojev na tem ozemlju v času V. sovražne ofenzive. Na vsej poti so se udeleženci pohoda seznanjali z izrednimi lepotami prirode tistih krajev in s potekom bojev v zloglasni ofenzivi »Schwarz«. Višek pohoda pa je bila centralna proslava v samem Tjentištu na Dan borca, 4 julija, ki jo je poleg športnih in kulturnih prireditev ter mogočnega tabornega ognja še posebej obeleževal govor tovariša Aleksandra Rankovića — Marka, pokrovitelja pohoda.

Prevzeti od tolikšnih prirodnih in zgodovinskih vrednot krajev, skozi katere so šli, so se mnogi predvsem mlajši planinci in planinke že takrat odločili te kraje še obiskati. Prav posebno pozornost pa je poleg Tjentišta pritegnilo trnovačko jezero pod Magličem. Zaradi takih okoliščin je bila po sklepu posveta načelnikov mladinskih odsekov planinskih društev na Zasavski gori mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije dolžna letos organizirati Mladinski planinski tabor pri Trnovačkem jezeru v Sutjeski.

Za vodjo tabora je bil določen Rudi Zupan iz Zagorja. Kljub velikemu zanimanju za ta tabor je bila udeležba žal precej majhna. Morda je temu vzrok obilica planinskih akcij v času počitnic, ali pa nekoliko zgoden termin od 8. do 17. julija.

O življenju in o izletih iz tabora bomo pisali v prihodnji številki.

(Se nadaljuje)

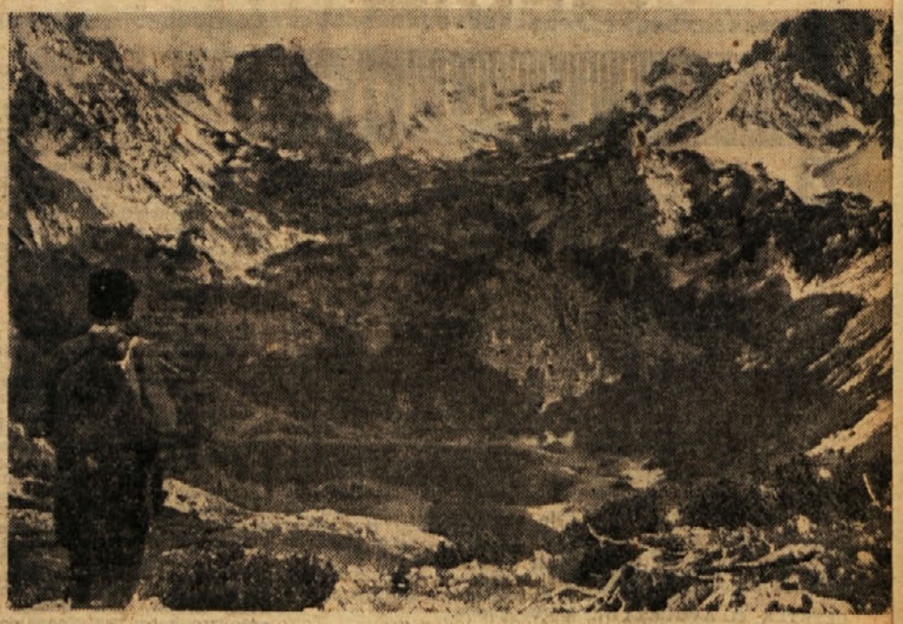

TRNOVAČKO JEZERO

BREZ BESED

BREZ BESED

BREZ BESED

cirkus, poletje in prva ljubezen

19

spet drugi so imeli težke opekline na rilcih, kljub temu pa niso trobentali v znak protesta. Zaupljivo kot otroci, so sledili svojim paznikom, ki so bili sami napol slepi od dima in solz.

Nekdo je rekel: »Štirje manjkajo.« S strahom sem opazovala mimoidoče slone. Ruth je šla na čelu kolone, ona ni bila poškodovana. Nato so sledili Modoc, Jewel, Trilby, Ema — srce mi je zastajalo, ker ni bilo sledu o Ginny in Nellie. Če bi Ginny še živela, bi morali že davno slišati njene tožeče glasove.

Potem sem ju ugledala, bili sta zadnji od petdesetih slonov: spredaj Nellie s težkimi opeklinami na glavi in na rilcu in za njo Ginny, ki se je z rilcem držala Nellinega repa in je tako predstavljala konec te žalostne kolone. Opekline so jo morale zelo boleti, toda velika, glasna, večno se pritožujoča Ginny, ni, za čuda, dala glasu od sebe.

»Ali se bo spet pozdravila?« sem vprašala Dooleya, ki je omahoval poleg nje. »Upam,« je odgovoril s hripavim glasom, »toda njej se sploh ne bi bilo treba opeči.«

Kot je pripovedoval, je Ginny takoj, ko je izbruhnil požar, izdrla iz zemlje svoj steber. Lahko bi zbežala na prosto, toda ni marala zapustiti Nellie, ki se ni mogla rešiti. Če ne bi takrat prihitel Walter Mc Clain, bi verjetno obe živali našli smrt v ognju.

Po mučnem preudarjanju so se končno odločili, da ne bodo opustili večerne predstave, ker so menili, da bo tako za živali najbolje.

Pri začetnem obhodu so manjkale mnoge živali, med njimi vsi levi iz pozlačenih kletk, toda vstopnice so bile razprodane in gledalci so vstali s svojih sedežev ter nas prisrčno pozdravljali.

Predstava se je gladko odvijala, a ko se je bližal čas za slonji balet, smo vsi s tesnobo pričakovali, če ne bo slonov spet zajela panika. Toda vsi so izvajali svoje umetnije mirno in ubogali na besedo. Ginny in Nelli sta delali skupaj, njune opekline so se svetile od mazila. Nihče ni računal z njunim sodelovanjem, toda ko so se ostali sloni uvrščali v vrsto za nastop, sta se postavili še onidve zraven.

Po predstavi sem šla k Dooleyu. V skesanem in obenem spoštljivem tonu mi je dejal: »Ne morem razumeti tega, kako se je Ginny obnašala ob požaru. In jaz sem jo vedno imel za hudobno komedijantko!«

KONEC SEZONE

»Če ti v Chikagu ne napravi ženitne ponudbe, potem bomo rekli ob zaključku sezone: Bog s teboj! Bilo je prelepo!« so napovedovala dekleta v vagonu devic.

»Zakaj ravno v Chikagu?« sem vprašala, »zakaj ne v Des Moinesu ali Dallasu?

»Od Chikaga naprej se bomo vozili že proti domu... takrat se prične že misliti na naslednjo sezono,« je razložila Mary Louise. »Razen tega bomo v Chikagu dva tedna, v tem času pa se lahko marsikaj zgodi.«

Zgodilo pa se ni nič. Med obema predstavama sva s Paraitom večerjala v udobnih majhnih restavracijah ob razsvetljavi sveč, ali pa sva po predstavi obiskovala zadimljene nočne lokale. Prav tako bi lahko jedla v kantini ali pa bi sedela na tračnicah in pila kavo. Tu bi bila skupaj še bolj nemoteno in morda bolj romantično Kamorkoli sva šla — povsod so se pojavile Paraitove neporočene sestre.

(Se nadaljuje)

RECI MI, MAMA...!

15

»Ah kako sem srečna, da si tako mirno sprejela to novico. Bala sem se, da me ne boš marala nikoli več pogledati, če postanem Andijeva žena.«

»Iz srca ti ga privoščim ...«

»Kako to misliš?« je vprašala Mili negotovo. »Zdi se mi, da ti on sploh nič več ne pomeni, odkar ima otroka.«

»Ne obsojam ga zato, ker ima otroka, temveč zato, ker ga je zatajil, pri tem se pa niti ne zaveda, kaj je izgubil zaradi svojega napuha.«

»Andiju pač ni za otroke...«

»Jaz si pa sploh ne morem predstavljati srečnega zakona brez otrok,« je odvrnila Ciska.

»Zato sva se odločila, da ne bova imela otrok,« je nadaljevala Mili.

»To si rekla tako, kot da ne nameravata naročiti avta ali televizorja,« je vzkliknila Ciska, a se je takoj zavedala, da želi ostati s sestro v dobrih odnosih, zato se ji je prijazno nasmehnila in jo vprašala, kdaj jo bo lahko klicala »gospa Hainova«?

»Oklice sva že naročila, naslednji teden greva na matični urad. Zelo lepo bi bilo od tebe, če bi kljub temu prišla na najino svatbo Danes sem te prišla povabit po vseh predpisih.

»Ali ve Andi za to?« je dvomeče vprašala Ciska. Ta trenutek je zazvonil telefon. Ciska je odhitela v delavnico. Mili je skozi odprta vrata opazovala, kako se je Ciska ob slušalki najprej začudila in nato prestrašila.

»Andrea, kaj se je zgodilo?« je klicala v telefon, ker ni mogla razumeti otrokovih besed, »prosim, govori glasneje, slabo slišim! Kaj se je zgodilo stricu Mihaelu? V bolnišnici?« Zadušen jok je bil edini odgovor na njena vprašanja. Cisko je zmrazilo. Končno je otrok spet spregovoril: »Čisto sama sem v hiši — strah me je!«

Ciska je brez vsakega pomišljanja spregovorila: »Pridem takoj! Med tem lezi v posteljo in poizkusi zaspati! Najpozneje v štirih urah bom pri tebi, uboga mala Miška.«

»Ostala bom pokonci in te bom čakala! Vedela sem, da me ne boš pustila same!«

»Kam hočeš iti?« je vprašala Mili, ki je radovedno prišla k sestri, da ji ne bi ušla nobena beseda.

»Na Bodensko jezero! Andrein varuh se je ponesrečil! Andrea je čisto sama v samotni hiši. Takoj moram k njej,« je zaklicala Ciska in si že slačila domačo haljo.

»Zdajle na večer! Pa ob takem vremenu hočeš iti na tako dolgo pot!« se je zgrozila Mili.

»Prosim, pripravi mi toaletne potrebščine v tistole modro torbo pa pižamo in nekaj perila priložiti Boš nekoliko pospravila za menoj? Prosim, bodi tako prijazna, Mili,« je prosila Ciska med tem, ko se je preoblačila.

»Kaj pa, če se ti kaj zgodi na samotni cesti?« je vprašala Mili, ko je stopila Ciska pred njo že oblečena v dežni plašč ter ji vzela iz rok pripravljeno potovalno torbo.

»Moram k Andrei, kajti obljubila sem ji, da bom vedno imela čas zanjo.

»Ciska, poslušaj me,« ji je Mili zastavila pot, »pa vendar nisi mogoče zaljubljena v tistega Bruggerja in si zato razdrla zaroko z Andijem?«

Ciska pa jo je odrinila, rekoč: »Ne zadržuj me, Mili! Ne grem k Bruggerju, temveč k Andrei! Njega morda ni več med živimi!«

»Kdaj se vrneš?« je še zaklicala Mili za njo.

»Tekom jutrišnjega dne se pripeljeva z otrokom!« Ko je odhitela proti garaži, je planil za njo v dež Seppi, na katerega je v naglici čisto pozabila. Spustila ga je v avto. Mili je zaklicala od vrat: »Pozabila si denarnico.«

Ciska je zapeljala avto tik pred delavnico. Sestrina skrb jo je ganila. Skočila je iz voza ter jo objela. »Da, Mili, Brugger mi je všeč, toda simpatija je le enostranska, kajti on me ne more videti, ker misli, da sem taka kot Andi,« je priznala. »Ne smem niti pomisliti, da se mu je zares kaj hudega zgodilo,« so bile njene zadnje besede, preden je vžgala motor in odpeljala v noč.

Ura je bila že skoro dve ponoči, ko je Ciska prestopila široko odprta vrata Bruggerjevega vrta. Tipala je po stopnicah do hišnih vrat, ki pa so bila zaklenjena. Previdno je pozvonila, da ne bi prestrašila otroka. Nekaj trenutkov za tem so se

(Se nadaljuje)

NAPOVED HIDROMETEOROLOŠKEGA ZAVODA SRS

VREME

Do konca tega tedna se bo še držalo nekoliko hladnejše vreme s krajevnimi padavinami. Temu bo sledilo toplejše vreme, ker prihaja nad naše kraje topel val z Atlantika.

Zasavski TEDNIK — GLASILO SZDL ZASAVJA

Ustanovljen decembra 1947 — Glasilo občinskih odborov SZDL Hrastnik, Litija, Trbovlje, Zagorje ob Savi — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Marijan LIPOVŠEK

Revirčani pri kulturnikih

(Ob 20-letnici osvoboditve Zgornje Savinjske doline)

Malo se sliši o kulturno prosvetni dejavnosti na Štajerskem v letih NOB pa četudi je le-ta odigrala v tistih dneh pomembno vlogo.

Na pobudo štaba IV. operativne cone je bila julija, 1944 leta, formirana manjša skupina pevcev in godbenikov, ki je obiskovala brigade in odrede in jih bodrila z borbeno pesmijo. Iz te majhne skupine, ki sta jo sestavljala instrumentalni trio in moški pevski oktet, je v mesecu avgustu, po osvoboditvi Gornjega grada, nastala kvalitetna kulturniška skupina IV. operativne cone. Vodstvo skupine je bilo poverjeno tov. Veri Hreščak — Beble rjevi v pomoč pa so ji bili tovariši Janez Perovšek-Pelko, Radovan Gobec, Jože Skrinar in Tone Hudarin. Člani skupine pa so bili revirski amaterji in to predvsem člani moškega pevskega zbora Zarja in skoraj celotna trboveljska Delavska godba.

Orkester, pevski zbor in dramska skupina so dobili prostore v poslopju nekdanje gornjegrajske posojilnice, godba na pihala pa je bila v Ljubnem.

Razen teh sekcij je v Gornjem gradu delovala še fotografska sekcija, ki jo je vodil pokojni tovariš Jože Petek; pri tej sekciji je delovala tudi pokretna tiskarna.

Po strogo določenem dnevnem redu so se posamezne skupine pripravljale in skoraj dnevno nastopale po vseh večjih in manjših krajih osvobojene pa tudi neosvobojene Savinjske doline.

Seveda ni šlo brez težav. Težko je bilo predvsem z notnim materialom, nekaj malega sta prinesla s trboveljskega terena člana ekipe, tovariša Sotlar in Štih (ki sta padla v prvih mesecih 1945 leta), vendar je bila to le stara zborovska in orkestralna literatura, s katero ni bilo mogoče stopiti pred brigade. Ker novejše literature, ki je nastajala predvsem na Dolenjskem, ni bilo, je bilo potrebno ustvarjati »doma«. Prihod Radovana Gobca s Kozjanskega je razgibal tudi to dejavnost in so v tistem času nastale lepe skladbe, od katerih se pa v originalu ni ohranila nobena. Bile so to daljše stvari, kot n. pr. Skrinarjeva scenska glasba h Kajuhovim pesmim, Gobčeva scenska glasba k »Hajdukovi oporoki« in posebno še njegova »Hej, partizan« — kantata za moški zbor, solo in orkester. Ta je bila dolga v prvotni obliki le nekaj minut, kasneje jo je Radovan »raztegnil« na 20 minut, v končni obliki pa je trajala že kar 40 minut, torej je bila kar celovečerna skladba. Po vojni je Radovan Gobec kantato obnovil in je tudi v novi obliki našla pot med ljudi, vendar so tisti, ki so jo izvajali in poslušali v prvi »savinjski« obliki, mnenja, da skladatelj pri obnavljanju ni povsod tako uspel kot prvič.

Kulturniška skupina je delovala do decembrske ofenzive. 8. decembra pa se je skupina razšla in se v takratnem sestavu ni nikdar več sestala. Člani skupine so bili namreč dodeljeni brigadam in odredom in so morali instrumente zamenjati s puškami in brzostrelkami. Šest članov orkestra pa se tudi nikdar več ni vrnilo na svoje domove.

J. S.

Zasavski TEDNIK — GLASILO SZDL ZASAVJA

Vinjen mopedist padel

(jom) ZAGORJE — Po cesti II. reda na relaciji Izlake —Zagorje se je 15. avgusta letos ob 17.30 uri peljal mopedist Alojz Strajnar (55) iz Kisovca 57 pri Zagorju. Ker je bil vinjen, je zavozil s ceste ter se poškodoval tako, da je moral iskati zdravniško pomoč.

Vse večja aktivnost

Te dni v Zasavju znova ugotavljamo, da je bila dosedanja aktivnost članov in organizacij Zveze komunistov pred VIII. kongresom Zveze komunistov Jugoslavije precej razgibana. Na predkongresnih konferencah osnovnih organizacij in tovarniških komitejev Zveze komunistov ter na občinskih predkongresnih konferencah organizacij Zveze komunistov so v vseh štirih zasavskih občinah — v Trbovljah, Hrastniku, Zagorju ob Savi in v Litiji — obravnavali vrsto aktualnih gospodarskih, družbeno-političnih in idejnih vprašanj, ki jih obravnavajo Smernice za predkongresno aktivnost Zveze komunistov Jugoslavije, seveda prilagojene razmeram v vsaki občini.

Vzporedno pa tudi lahko ugotavljamo, da poteka delo organizacij Zveze komunistov v Zasavju v zadnjem času v okviru stališč, ki so jih sprejele zadnje občinske konference Zveze komunistov. V skladu s stališči občinskih konferenc organizacij Zveze komunistov in v okviru priprav na VIII. kongres Zveze komunistov Jugoslavije dajejo v Zasavju v zadnjem času precejšen poudarek dogovarjanju članov Zveze komunistov o posameznih aktualnih vprašanjih. V vseh štirih zasavskih občinah so že ustanovili vrsto aktivov članov ZK, ki proučujejo nekatera vprašanja s področja gospodarstva, družbeno-političnega življenja ter idejnosti.

Tega gradiva je zbranega že precej. Zato ideološke komisije pri Občinskih komitejih Zveze komunistov skupaj s komiteji že sklicujejo prve sestanke s člani Zveze komunistov s posameznih področij aktivnosti, na katerih bodo obravnavali ugotovitve aktivov in sprejemali določena stališča do posameznih vprašanj, ki jih bodo potem posredovali občinskim komitejem ZK. Vse kaže, da bodo dali v Zasavju v teh razpravah poseben poudarek vprašanjem v zvezi z nadaljnjim gospodarskim in družbenim razvojem, nekaterim idejnim problemom samoupravljanja ter vprašanjem odnosov na relaciji delovna organizacija — komuna.

Člani Zveze komunistov iz Zasavja pa se bodo v kratkem tudi že začeli

Komentiramo

pripravljati na bližnje letne konference osnovnih organizacij ZK. V okviru priprav na VIII. kongres Zveze komunistov Jugoslavije in na letne konference bodo obravnavali tudi osnutek novega sta- Jugoslavije in material Jugoslavije in materiale za VIII. kongres ZKJ, zraven tega pa še vrsto ugotovitev s področnih posvetovanj članov Zveze komunistov. Posebne skupine članov ZK pa bodo v okviru osnovnih organizacij Zveze komunistov analizirale tudi družbeno-politično aktivnost komunistov.

Zanimiva je tudi ugotovitev, da se sredi sezone dopustov, kot je bil to slučaj prejšnja leta, dejavnost članov in organizacij Zveze komunistov ni zmanjšala, pač pa lahko ugotavljamo, da je aktivnost vse večja.

(ma)

Ljudje med seboj

Prejšnji teden sta se oglasila v našem uredništvu Žani in Marija Draksler iz Hrastnika. To pa je bilo hkrati tudi srečanje s človekom, ki je že točno pol svojega življenja popolnoma slep. Slep dolgih 35 let...

Kar je izpovedal, je želel, da bi objavili v našem listu. In tako smo tudi storili. Žani nam je namreč povedal, da ima njegova žena brata v Kanadi — točneje, njegov naslov je Joe (Jože) Skutnik — Bralorne B. C. Box 213 — Canada. In ker je vedel, da ima Žani magnetofon, mu je poslal tudi posnet magnetofonski trak, na katerem je lepo pozdravljal svojo mater, vse brate in sestre. Razumljivo je, da so bili vsi skupno te njegove pošiljke nadvse veseli. V Celju se je zbralo vseh pet bratov, tri sestre in tudi mati je bila zraven.

Kmalu zatem je brat iz Kanade poslal še večji trak za 6 ur snemanja in želel, da snemajo tudi sami njihove pozdrave, ki mu jih naj nato pošljejo posnete na ta trak. (Mimogrede: carino so plačali v višini 2659 din.)

Spet so se sestali v Celju in posneli pozdrave in domače novice. S seboj so vzeli tudi tonskega tehnika in 5. aprila je pošiljka že šla svojo dolgo pot do Kanade. Ta pot pa namreč spet ni tako dolga, da bi tako pozno prejel to pošiljko — dobil jo je namreč šele 11. maja. Bil pa je tudi nemalo presenečen in razočaran, saj je lahko razumel le nekaj besed, ostalo pa je bilo zbrisano s traku ali pa pomešano z vsemi mogočimi motnjami. Žani je kmalu zatem prejel tudi pismo, v katerem ženin brat iz Kanade sporoča, da žal ni mogel ničesar razumeti, ker je bila vmes tudi dvojna glasba in neki tuji jezik, tako da slovenskih besed skoraj ni mogel slišati in tudi ničesar razumeti. Žani in vsi, ki so bili posneti na ta trak, pa so bili prepričani, da je bilo posneto popolnoma v redu.

To nam da vsekakor mnogo misliti in predvsem: kje in s kakšnim namenom je nekdo pokvaril magnetofonski trak, ki naj bi ga sprejel naš izseljenec. Žani je namreč slep in ne more prebrati črk, ki bi jih napisala roka v daljni Kanadi, zato je ta primer še posebej zanj tembolj boleč...

(rap)

Od 1. septembra posebna izdaja Sportskih novosti za Slovenijo! Na štirih posebnih straneh poroča 65 stalnih dopisnikov:

V posebni izdaji za Slovenijo prinašajo SPORTSKE NOVOSTI poročila z več kot 70 nogometnih, košarkarskih, odbojkarskih in rokometnih tekem!

Od 1. septembra posebna izdaja Sportskih novosti za Slovenijo! Na štirih posebnih straneh poroča 65 stalnih dopisnikov:

Vse o športu v Sloveniji

V posebni izdaji za Slovenijo prinašajo SPORTSKE NOVOSTI poročila z več kot 70 nogometnih, košarkarskih, odbojkarskih in rokometnih tekem!

»ZASAVSKI TEDNIK« Trbovlje — Uredništvo in uprava: Trbovlje, Trg revolucije 11 II — telefon 80-191 — poštni predal 82 — žiro račun pri SDK v Trbovljah 600-13-608-1 — Naročnina: posamezna številka 20 dinarjev, mesečna 60 dinarjev, trimesečna 180 dinarjev, polletna 360 dinarjev in letna 720 dinarjev — Poštnina: plačana v gotovini. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo — Slavek, kliši in tisk ČP »Mariborski tisk«, Maribor.